

WEEKBLAD

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 531. — 1 JUNI 1950. — 24 BLZ.

LUCKY LUKE

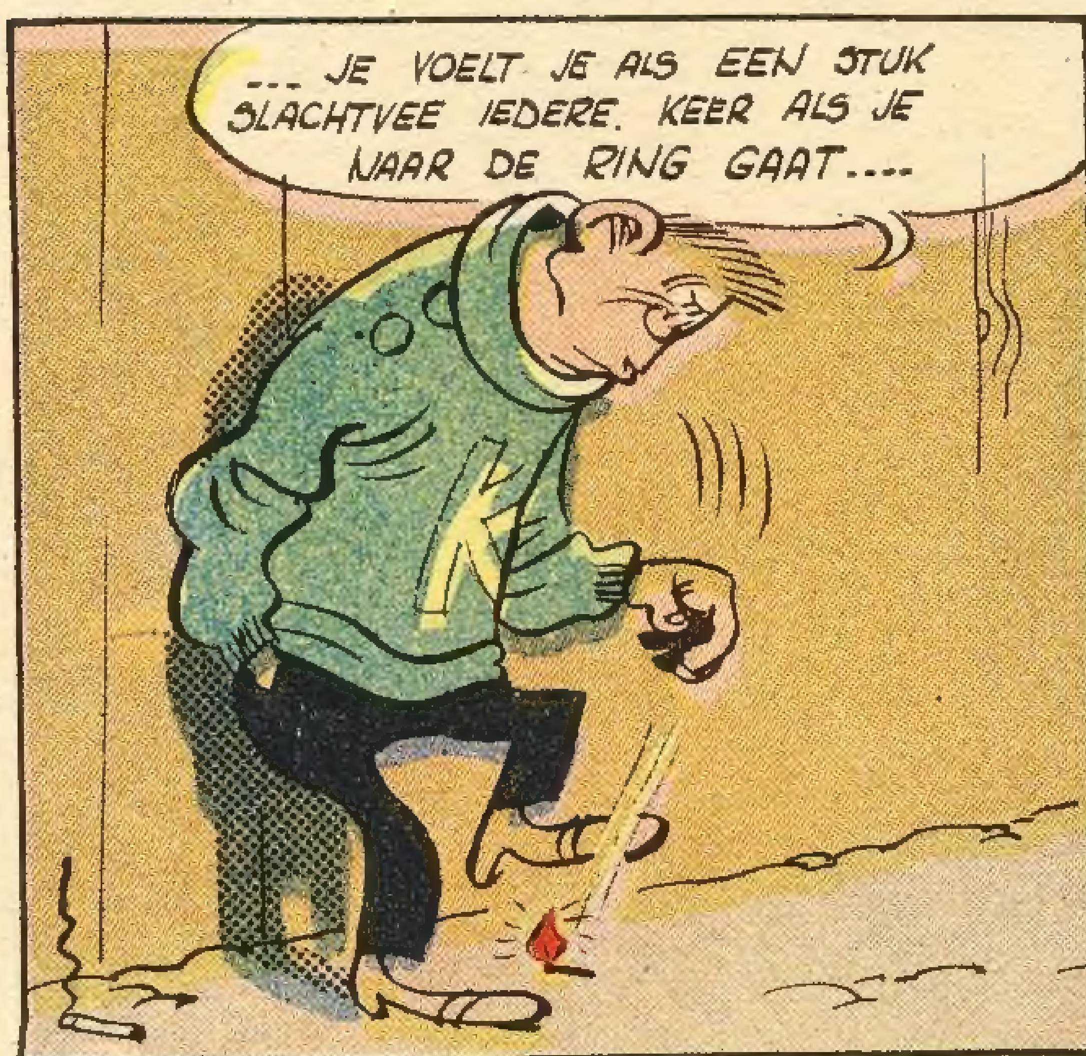
LUCKY LUKE HEEFT ZIJN NIEUWE VRIEND, SIMON DE SLAGER, ER KUNNEN TOE OVERHALEN HET OP TE NEMEN TEGEN KELLY DE DODER.

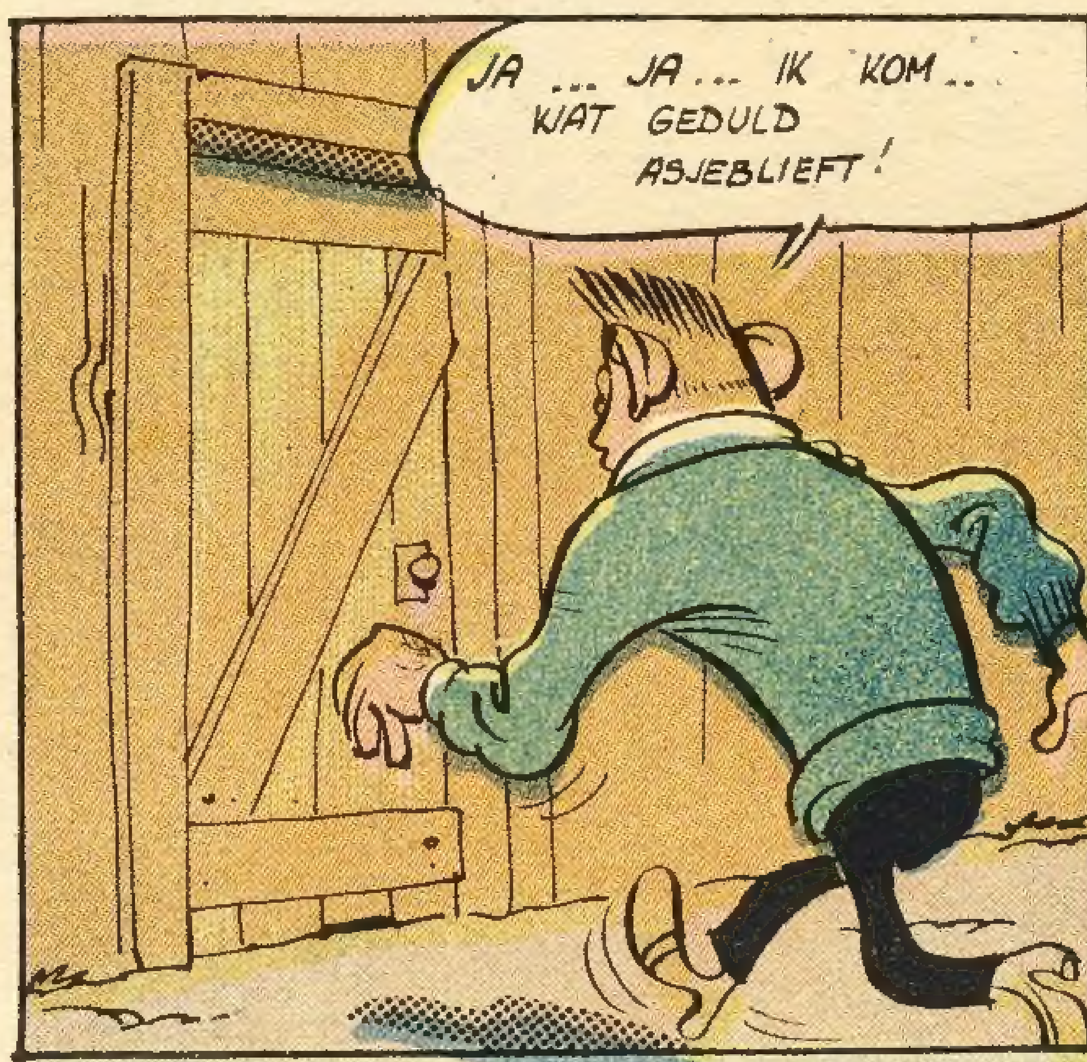

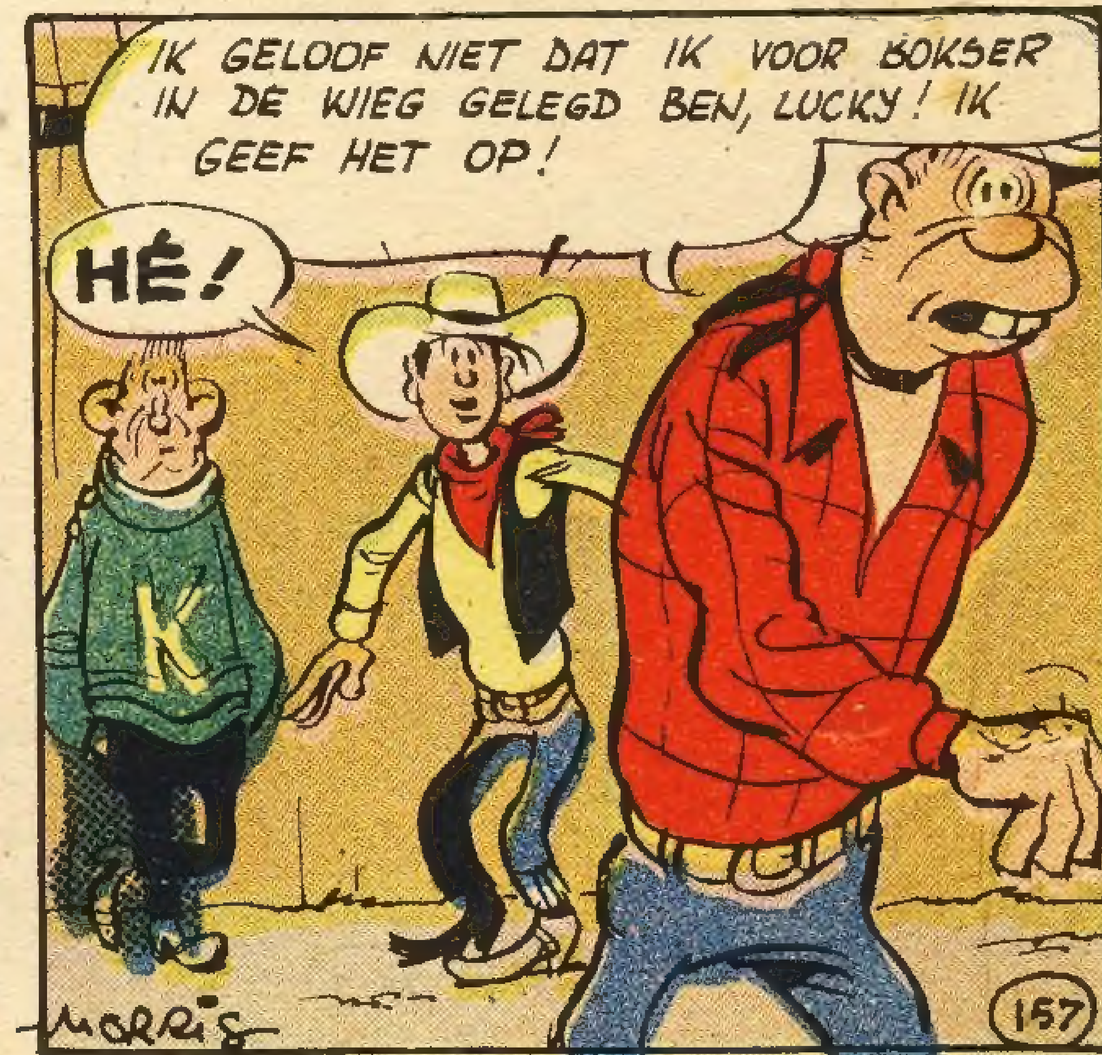

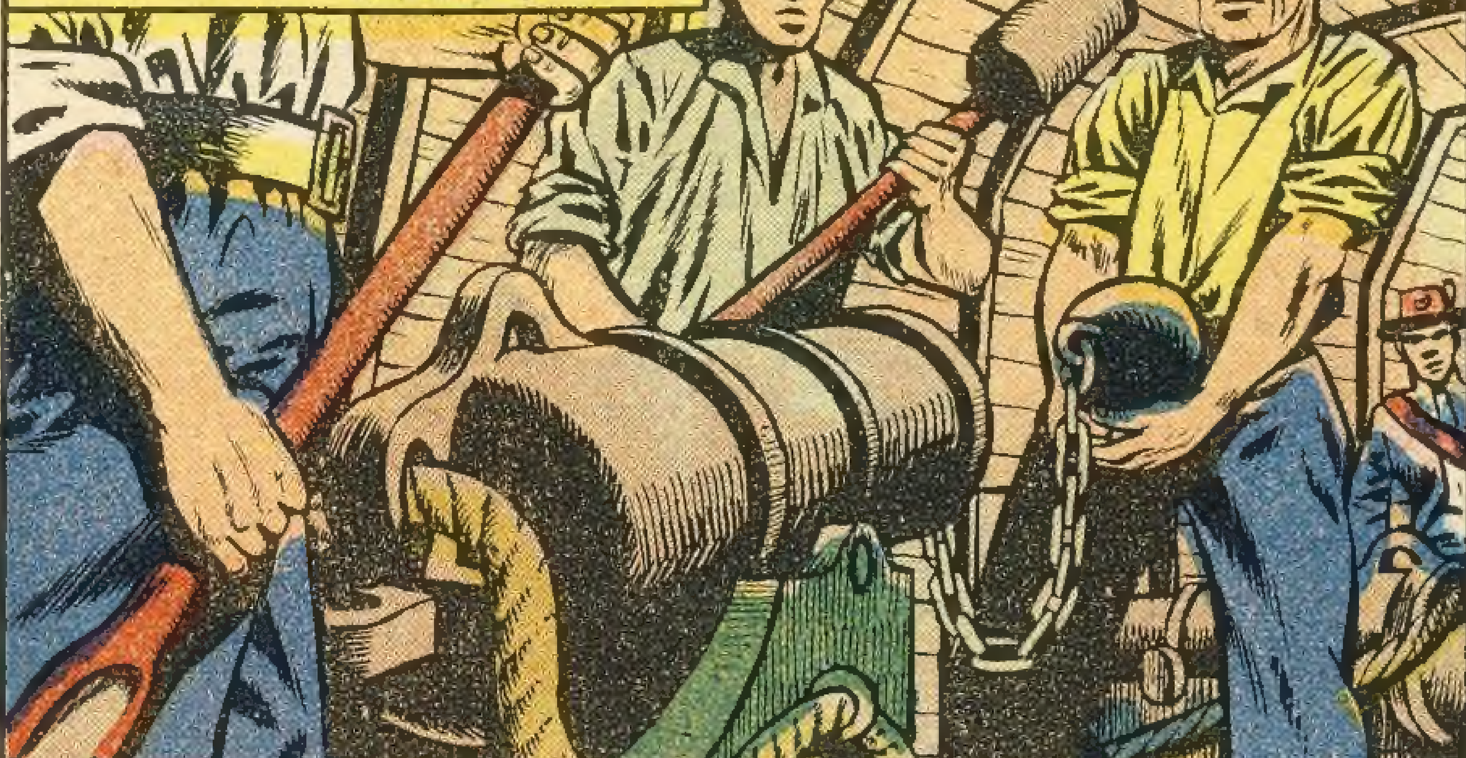

SURCOUF DE KAPERSKONING

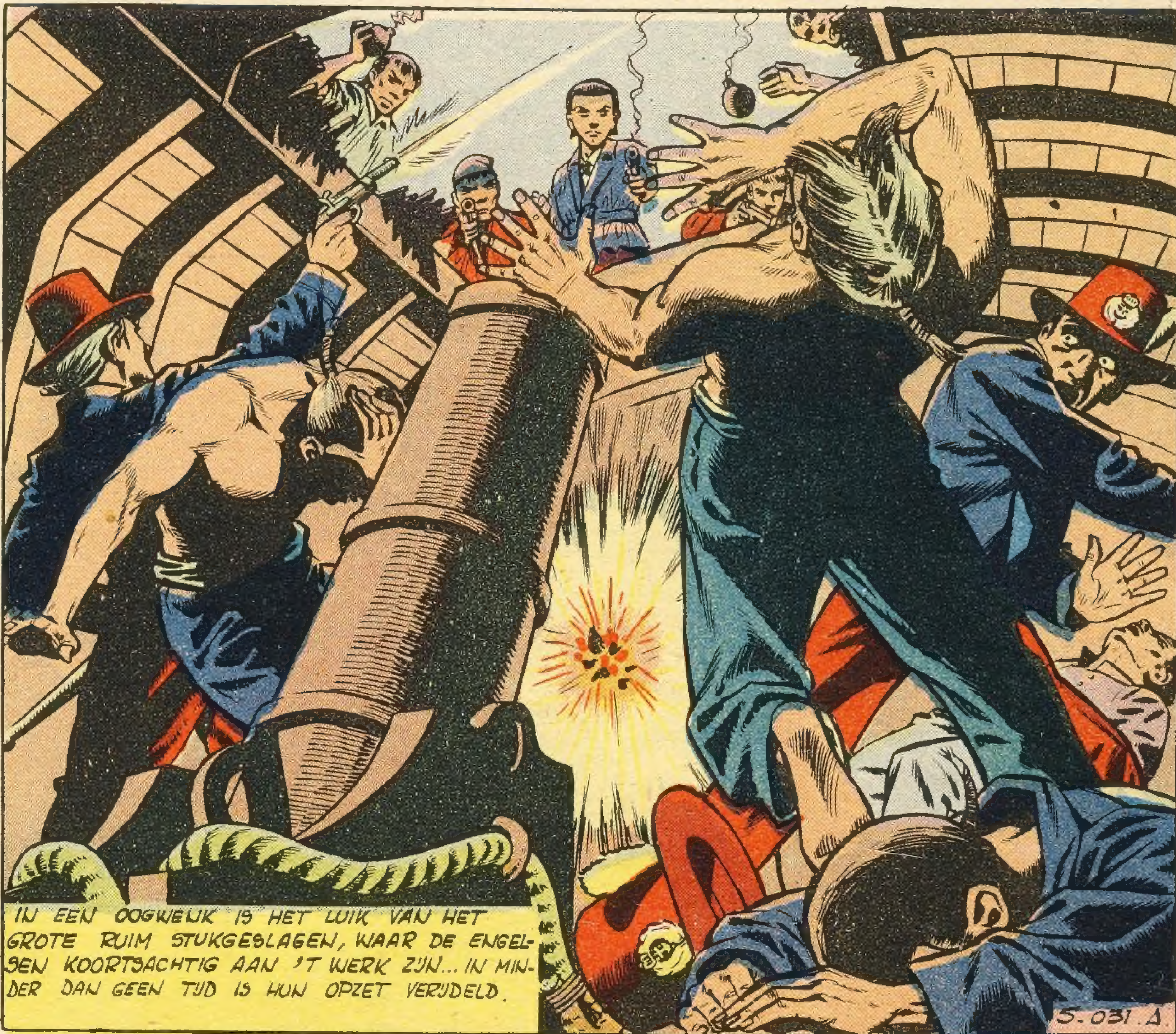
MET EEN HANDJEVOL MANNEN HEEFT SURCOUF EEN ENGELSE DRIEMASTER AANGEVALLEN. DE ENGELSEN HEBBEN ZICH IN HET RUIM TERUGGETROKKEN.

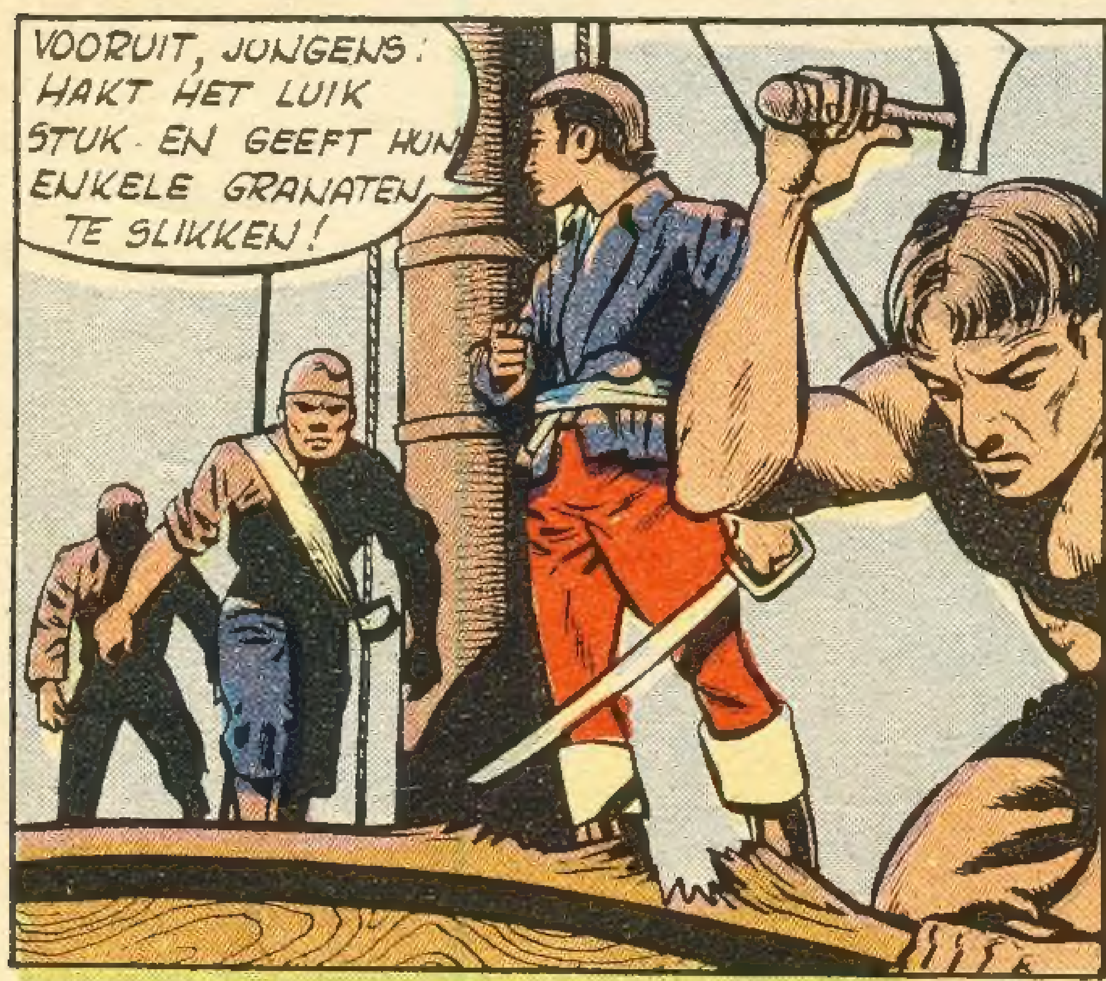

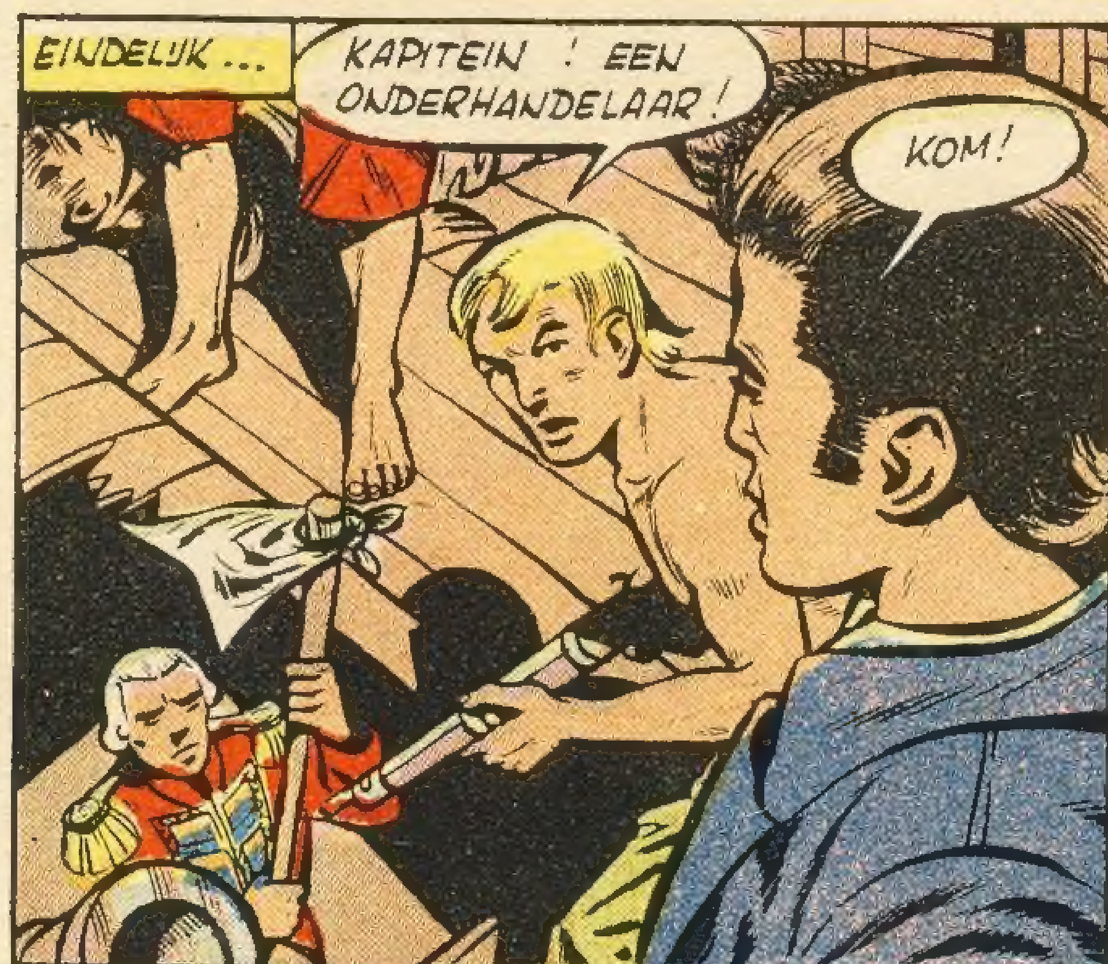

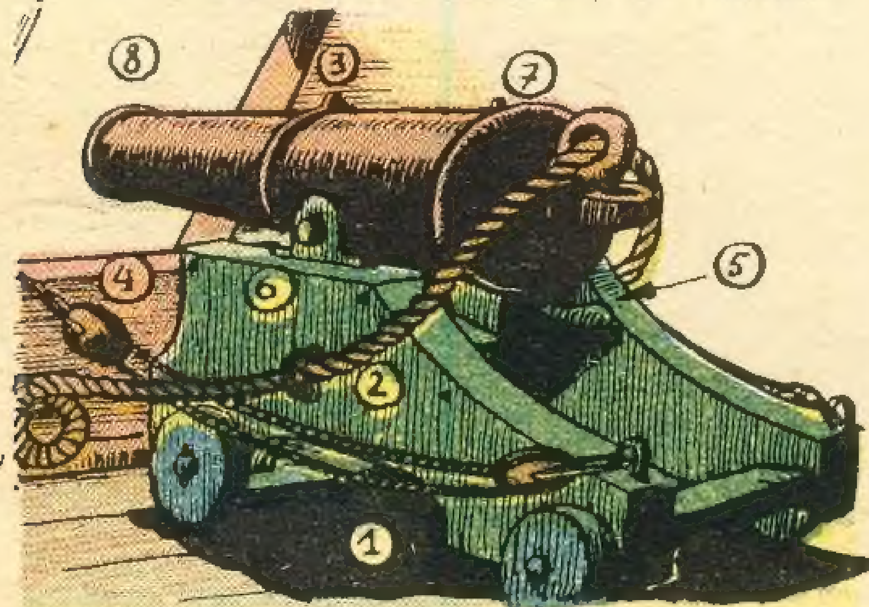

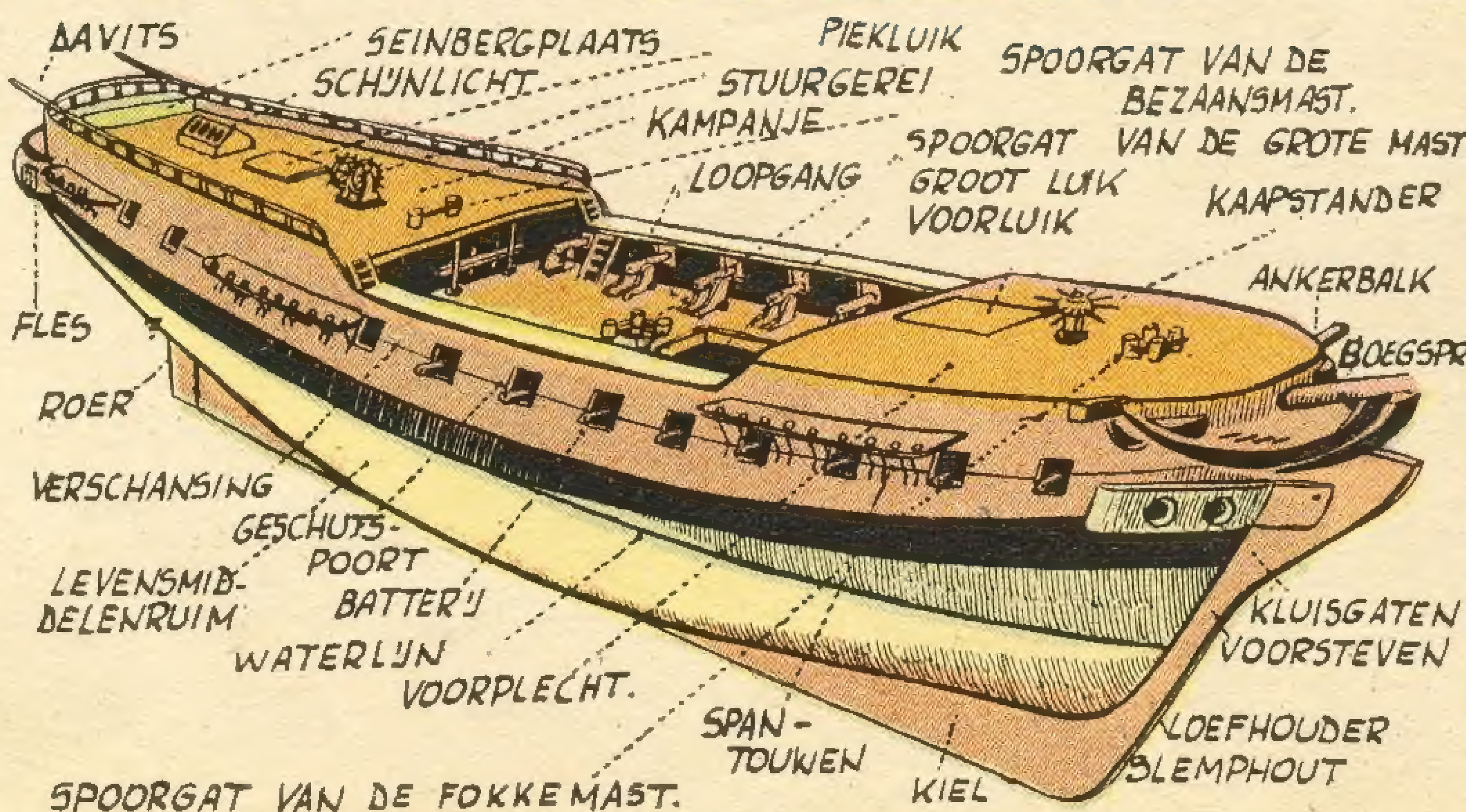

EEN SCHIP VAN DE XVIIIe EEUW.

1. BEWEEGBAAR AFFUIT. 2. STROP OM SCHOK TE BREKEN. 3. VIZIERKORREL. 4. TAKEL VOOR HET OPSTELLEN. 5. WIG OM HELLING VAN DE LOOP TE REGELEN. 6. SPIL, AS. 7. GAT VOOR DE ONTSTEKING. 8. MOND.

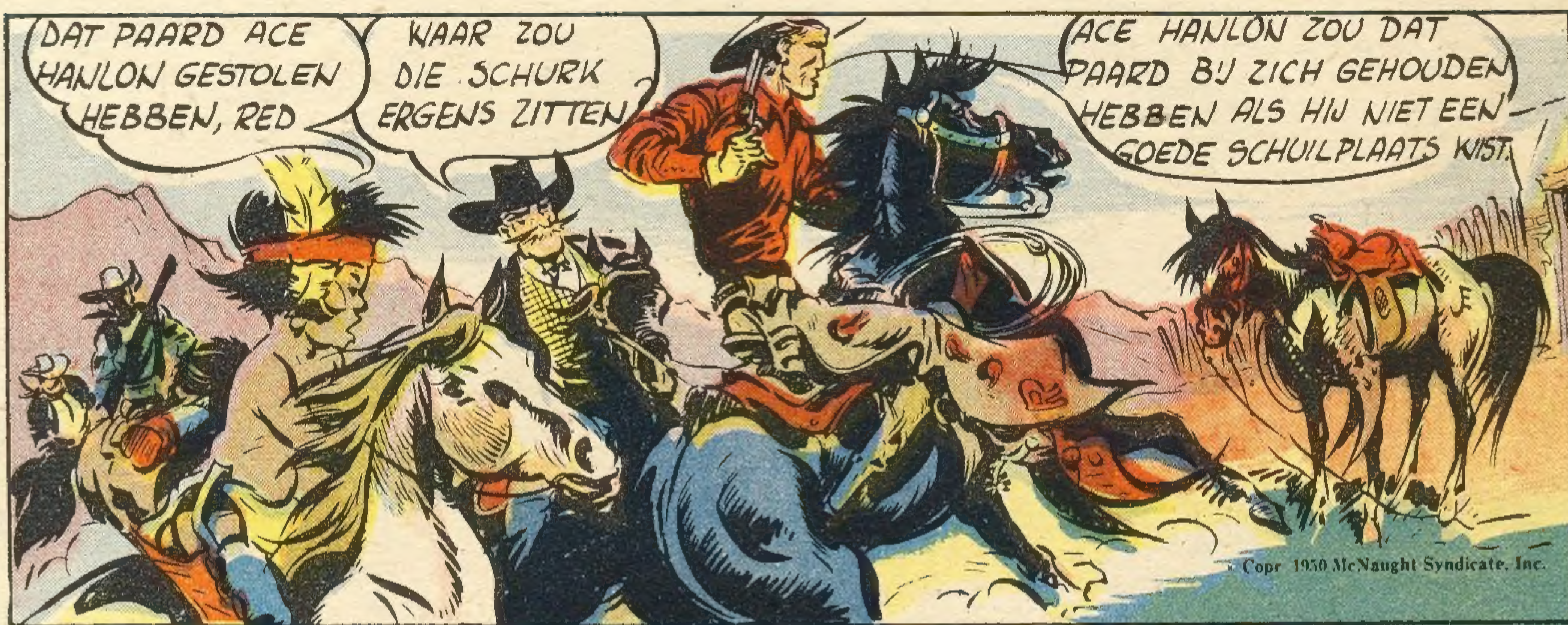
GEKOPPELDE KOGELS DIE GELIJKTIJDIG AFGESCHOTEN WORDEN.

VROEGER WAS EEN KOGEL EEN IJZEREN OF EEN STENEN BOL. SOMS SCHOOT MEN WEL EENS GLOEIENDE KOGELS AF DIE HET VIJANDELIJK SCHIP IN BRAND STAKEN, OF TWEE KOGELS TE GELIJK MET EEN KETTING VERBONDEN, DIE DE MASTEN VAN HET SCHIP WEGMAAIDEN

Keus genoeg!

Al een nele week staat P. K. te trappelen van ongeduld om jullie de rest van zijn « apenwijsheid » te verkopen.

Vandaag heeft hij een lijstje klaar met de verschillende soorten van apen, die de aarde met hun aanwezigheid vereren.

En zo komen we te weten, dat heel het doorluchtige apenras verdeeld wordt in twee grote families : de Breedneusapen en de Smalneusapen.

De eersten leven in Amerika ; ze zijn kleiner van gestalte.

De Smalneusapen treft men aan in Azië en Afrika.

Onder de Breedneusapen zijn vooral bekend : het kleine Zuidamerikaanse Klauwaapje, waar we het vorige keer over hadden, de Brulapen, de Capucijner-, de Slinger-, de Nacht- en de Witkopapen. Verder de Satansapen met hun dichte, zwarte baard.

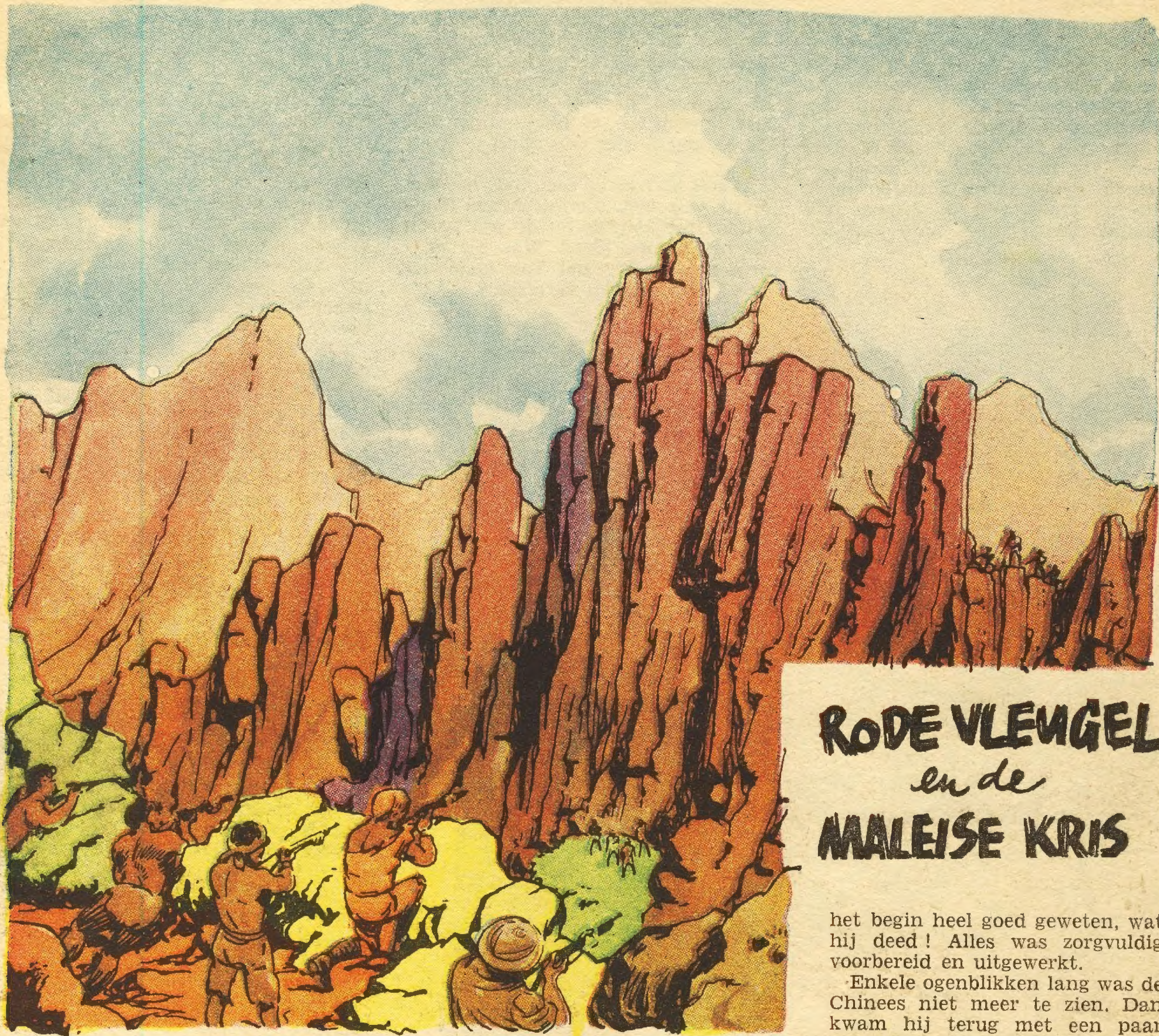
Bij de tweede groep, de Smalneusapen, zijn bekend : de Hondapen (waaronder de Turkse aap van Gibraltar), de Bavianen en de Mensapen met als voornaamste vertegenwoordiger de Orang-Oetan, de Gorilla en de Chimpansee.

De aap, die het meest overeenkomst vertoont met de mens is beslist de Chimpansee. Als punten van overeenkomst haalt P. K. aan : zijn zachtaardigheid (!), zijn schranderheid, zijn speelsheid en... zijn luidruchtigheid !

Wisten jullie, dat niet alle apen de bekende « apenneus » hebben ?

Bij de Hoelmanapen namelijk, die door de Hindoes als heilige dieren vereerd worden, hebben de mannetjes een lange neus, die over hun mond naar beneden hangt.

Volgende week lezen jullie het slot van deze « apencursus » van P. K.

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(29)

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. Op een avond raakt het kamp in de war door een overstroming, die alles dreigt te verzwelgen. Jan en de Chinees Tan zijn met hun prauwen door de srtoming meegesleurd. Gelukkig kunnen ze mijlen verder de oever bereiken en stoten bijna op een groep van de Maleise Kris. Ze besluiten, alles in het werk te stellen om de Grote Baas te waarschuwen. Maar door een ongelukkig toeval worden ze door de Maleise Kris gevangen genomen. Intussen worden de Grote Baas en zijn helpers door de Maleise Kris in een hinderlaag gelokt. Op het laatste nippertje krijgen ze hulp van Jan, die door Tan uit de handen van de Kris bevrijd wordt.

Dan sloeg hij bewusteloos achterover. Daarop deed Tan een paar passen om het vuur heen, bereikte de slapende schildwacht en stelde hem met één welgemikte slag buiten gevecht.

Dan draaide hij zich om en keek naar de gevangenen met een gelukkige glimlach op de lippen.

— Nu wij gauw vertrekken, fluisterde hij.

Jan kon zijn ogen en zijn oren niet geloven ! Hoe ?... Tan, Tan, de verrader ?... Zou hij, Jan, zich dan vergist hebben, al die tijd, en zou Tan de Zwarte Kris voor de aap gehouden hebben ?

Tan bevestigde die mening met een hoofdknik en vertelde op fluistertoon :

— Je begrijpt, zij toch gemakkelijk te weten komen, waar Rode Vleugel heen willen. Ik gerust alles kunnen vertellen. Zij mij daardoor niet wantrouwen en mij vrij laten. Nu wij spoedig alle drie vrij zijn en misschien Karel en Orin gaan opzoeken.

Jan schudde het hoofd.

— Vertrek alleen, Tan, en probeer onze mannen op tijd te waarschuwen. Wij hangen vast aan die ketting hier. Er is geen denken aan, dat we hier weg kunnen.

— Sleutel om boeien open te maken, zei Tan.

— Ja zeker, maar de Zwarte Kris heeft de sleutel.

Maar Jan was nog niet aan het einde van zijn verrassingen. In Tans hand zag hij plots iets blinken... Het was 't sleuteltje van de handboeien ! Enkele ogenblikken later waren de twee gevangenen vrij.

Toen Tan de vorige dag tegen de Zwarte Kris aangevlogen was, had hij daarmee dus wel degelijk een bedoeling gehad ! Hij had de sleutel uit de zak van de Zwarte Kris weggegapt. De sluwe Tan had dus vanaf het begin heel goed geweten, wat hij deed ! Alles was zorgvuldig voorbereid en uitgewerkt.

Enkele ogenblikken lang was de Chinees niet meer te zien. Dan kwam hij terug met een paar laarzen voor Jan en Noer. Hij had blijkbaar ook nog ergens een mitraillette opzij gelegd, want hij bracht er nog een mee. Aangezien de twee schildwachten er ieder ook een hadden, waren de mannen nu volledig uitgerust.

Tan had de situatie in de bergpas opgenomen. In het zand van de grot tekende hij met zijn vinger een schets en legde Jan uit, hoe de zaken er voorstonden.

— Nu is bergpas afgesloten en wij moeten een uitweg vrijmaken.

Jan begreep, dat ze niet veel zouden kunnen uitrichten, als ze de Zwarte Kris van achter aanvielen. Maar toen dacht hij plots aan de rots tegenover hen. Vanaf die rots zouden ze hun vijanden vanuit de hoogte onder vuur kunnen nemen, zonder dat die zich ergens konden verstoppen.

Hij vroeg aan Tan :

— Denk je, dat je vannacht Karel kunt bereiken en hem ginds naar die rots brengen ?

— Zeker.

— Ga dan en tracht er voor te zorgen, dat jullie er voor de ochtend zijn. We zullen je daar wachten. Kijk, zie je die rotspunt, die boven de afgrond uitsteekt ? Wel, daar !

— Goed.

Het duurde lang, die nacht, voor ze erin slaagden, de rotspunt te vinden en te bereiken. De koorts begon weer te kloppen aan de slapen van de jonge Europeaan, die tijdens zijn gevangenschap erg verzwakt was. Hij moest zich tot het uiterste inspannen. Wat hen vooral hinderde, waren de zware kisten munitie, die ze uit het kamp van de Zwarte Kris hadden meegenomen. Jan wist immers, dat het in het gevecht er vooral op aankwam, voldoende kogels te hebben. De kisten wogen zwaar en drukten hun scherpe randen in de schouders van de twee mannen. En ze moesten daarbij goed opletten, dat ze geen lawaai maakten om niet de aandacht van de vijand te trekken.

Karel arriveerde niet voor het dag werd. Ook niet, toen de hemel langzaam rose kleurde en de zon boven de bergtoppen gleed. Was hij misschien al zo ver, dat Tan hem niet meer had kunnen bereiken ?

Ze vielen een voor een.

Op de rots aan de overkant hoorden ze gerucht.

Tijdens de nacht hadden Noer en Jan een soort barricade gemaakt van rotsblokken, waartussen ze kijkgaten gelaten hadden. Ze konden dus alles zien zonder zelf gezien te worden.

Zo kon hij het kamp van de Grote Baas zien, dat opgeslagen was op de kleine hoogvlakte. Hogerop kon hij de troep van de Zwarte Kris gadeslaan, die de hinderlaag aan het voorbereiden was. Wat lager zag hij gestalten, die naar het terras slopen waarop de Rode Vleugel kampeerde.

« De valstrik is goed voorbereid », dacht Jan en zijn vuist klemde zich steviger om de mitraillette.

Hij wilde echter nog niet tot actie overgaan. Hij moest zijn ingrijpen zolang mogelijk uitstellen, tot de allerlaatste minuut wachten. Misschien kwamen Karel en de anderen nog en dan zou hun gezamelijke actie heel wat indrukwekkender en angstaanjagender zijn voor de Maleise Kris, dan wanneer Noer en hij het alleen moesten opknappen.

De Rode Vleugel begaf zich op weg. Als een slang kroop de lang uitgerekte troep het slingerende bergpad op. Met stijgende ontzetting zag Jan de troep de hinderlaag van de Zwarte Kris naderen. En hij kon niets doen ! Zijn ingrijpen zou de aanval van de vijand alleen maar verhaasten. Het was beter, nog even uit te stellen. Dan zou de troep van de Maleise Kris zich wel samentrekken en aldus een prachtig doelwit vormen ! Op dat ogenblik zou Jan met zijn verrassing uitpakken. Hij hoopte de vijand zo te verwarren, dat de Rode Vleugel de gelegenheid kreeg, hen te overrompelen.

Beneden weerklonk een schot en een Chinees sloeg het ravijn in. De Rode Vleugel beantwoordde onmiddellijk het vuur en Jan kon de tactiek volgen van de Grote Baas, die zijn troep terug naar de kleine hoogvlakte bracht, waar ze een barricade opwierpen. Dan zag hij de omsingelingsbeweging van de Maleise Kris, die zich installeerde op de rots boven de hoogvlakte, vanwaar ze granaten begonnen te gooien.

Plots glipte er iemand naast hem en fluisterde :

— Ik geloof, dat we net op tijd zijn !

Jan schrok op en keek.

— Karel ! Beste ouwe jongen ! Ik was al bang, dat je niet meer komen zou !

— Wat wil je ? We waren al heel ver, toen Tan ons te pakken kreeg. We hebben ons ontzaglijk gehaast, om hier te komen.

— Tan heeft je alles verteld ?

— Ja. En als je bedenkt, dat we weken lang om jou getreurd hebben ! Het lijkt gewoon een heropstanding.

Karel keek naar de diepte beneden hen. Ze waren nu al met z'n vijven, verschanst achter de rotsblokken, en ze hoorden, hoe de Zwarte Kris zijn bedreigingen schreeuwde naar de belegerden.

— Het zal aanstonds tijd zijn om in te grijpen, fluisterde Jan.

— Vooruit maar, zei Karel. Neem jij het bevel en zorg ervoor, dat we die kerels een hartig lesje geven.

Karel werd gewoon woest, als hij bedacht, hoe hij zich door de Kris had laten beetnemen en hen voorbijgelopen was, zonder iets te merken !

— Laat mij eerst schieten, fluisterde hij.

— Vooruit maar, zei Jan.

De mitraillette knetterde en onmiddellijk vielen de vier andere in. Het effect was ontstellend. Verschillende mannen van de Maleise Kris zakten in elkaar of tuimelden van de rots. Er heerste een grote verwarring. De bandieten schreeuwden en riepen en gaven tekens in de mening, dat het hun eigen mannen waren, die bij vergissing op hen schoten ! Het kleine groepje van vijf mannen had zich in twee afdelingen gesplitst. Aan de ene kant Jan, Tan en Noer, aan de andere Karel en Orin. En elk groepje nam een vleugel van de vijand onder vuur.

— We moeten dichter bij proberen te komen, zei Jan, anders schieten we te veel in het wilde weg en onze munitie is beperkt !

Met vlugge sprongen daalden ze de rots af en veegden weg al wat hen de weg versperde.

Intussen beraamde Jan een volledig krijgsplan. Na enkele ogenblikken beval hij :

— Karel, houd jij je bezig met de kerels voor ons, zodat de Rode Vleugel de gelegenheid krijgt de hoogvlakte te bereiken.

Beneden had men hen herkend en ze hoorden de Grote Baas roepen :

— Jan, maak de weg vrij, die naar boven leidt ! Wij zullen ons bezig houden met de lui achter ons.

— O. K., Baas !

De val van de Maleise Kris was sluw bedacht, maar hij was er nu zelf ingelopen ! De meesten van zijn mannen bevonden zich op het pad, dat de rots afboorde en niets kon hen beschermen tegen de kogels, die van boven op hen neerregenden. Ze vielen een voor een. Een tijdlang zat Karel de Zwarte Kris achterna, die van rots tot rots vluchtte en de grotten trachtte te bereiken, waar ze de Rode Vleugel hadden opgewacht. Tenslotte sloeg hij tegen het pad en bleef beweegloos liggen.

De achterwacht van de vijand had intussen heel goed begrepen, wat er zich aan het afspelen was. Ze waren niet erg enthousiast om zich bloot te stellen aan het spervuur en een voor een glipten ze weg, het rotspad af, en vluchtten naar de wouden, waar ze zich gemakkelijker konden verstoppen en veiliger zouden zijn voor de meedogenloze kogels van de Rode Vleugel.

Aan de ingang van de reusachtige hoogvlakte, die de Sarawakbergen bekroont, vond de Grote Baas Jan, Tan en Loer terug, de drie mannen, die hij voor altijd verloren had geacht.

— Beste kerels, zonder jullie waren we nu al bij onze voorvaderen en had de Maleise Kris een schitterende overwinning behaald !

— De man aan wie we dat alles te danken hebben, zei Jan, is Tan !

Tan werd dan ook de held van de dag en nam zozeer ieders aandacht in beslag, dat ze erbij vergaten, Karel wat in de maling te nemen, omdat hij voorbij de vijandelijke benden getrokken was, zonder ook maar het minste onraad te vermoeden.

De Grote Baas gaf hem niettemin een stevige por in de ribben en zei :

— Als je ooit een troepenschouw moet afnemen, Karel, vergeet dan niet, een vergrootglas mee te nemen. Dan ben je er zeker van, dat je ze ook ziet !

Karel bromde iets tussen z'n tanden en keek woest naar de uitgang van de bergpas. En hij zou zich nog lang afvragen, hoe het had kunnen bestaan, dat hij zo blind geweest was en zich zo om de tuin had laten leiden. Maar de medalje had ook haar keerzijde !

Bij alles wat hij deed en dacht, was hij voortaan heel wat omzichtiger en achterdochtiger en meer dan eens zou dat de Rode Vleugel nog ten goede komen !

HOOFDSTUK XXXI

DE BODE VAN DE CHINEES

IK kan m'n eigen ogen nog niet geloven, mompelde Henry peinzend. We zijn nog maar pas de jungle van Borneo door en daar staan we plots midden in een Kempisch dorp of wat daar toch op lijkt.

— Bij mijn weten is een rijstveld ander een ongewoon gezicht in de Kempen !

— Ja, goed, die rijstvelden laat ik natuurlijk buiten beschouwing. Maar kijk eens naar de koeien, die daar lopen te grazen ! En die kippen en varkens ! En die hutten ! Zou je niet zeggen, dat het boerderijtjes zijn met een strodak ?

— Wacht even, tot je een paar inwoners gezien hebt ! Dan moet je me weten te zeggen, of de Kelabieten-vrouwen met hun platte neus en met oorlellen, die tot aan hun knieen hangen je aan Kempische boerinnen doen denken.

Zelfs Joe barstte in een onbedaarlijke schaterlach uit.

Sinds de expeditie de hoogvlakte der Sarawaks had bereikt, was het leven veel gemakkelijker geworden. Ze ademden een zuivere, lichte berglucht in. De zwoele, drukkende atmosfeer van de jungle was verdwenen en meteen ook de verscheurende dieren, die een onafgebroken dreiging gevormd hadden.

Ze waren over golvende heuvels getrokken, over drassige vlakten en daar stonden ze nu plots midden in een landschap, dat bijna beschaafd aandeed ; de stad Bario, de inboorlingenhoofdstad van het eiland Borneo !

De Grote Baas was echter niet helemaal gerust. Hij liet zijn scherpe blik over het dorp gaan en vroeg zich af, waarom niemand hen tegemoet kwam. Hij haalde zijn verrekijker te voorschijn en zocht zorgvuldig het landschap af.

— Joe, neem ook eens je verrekijker en kijk naar de oosthoek van het dorp.

Joe tuurde in de aangeduide richting en zei :

— We hoeven er niet aan te twijfelen, ze zijn op de vlucht geslagen, alsof ze bang van ons waren !

— Iemand heeft hen tegen ons opgezet en verschrikkelijke dingen van ons verteld. Of anders houden ze ons voor de Maleise Kris !

— Het enige, wat we kunnen doen, is, het dorp binnentrekken. Maar opgepast voor de giftige pijlen !

De waarschuwing was vrijwel overbodig.

Heel de expeditie trok Bario in en bereikte het stadsplein, dat door hutten was omringd. Nergens een levende ziel !

Alleen enkele rose en zwarte varkens liepen rustig te knorren en de kippen kakelden gewichtig en verontwaardigd.

— 't Is toch wel erg, zei Jan. Als je bedenkt, dat we hen komen helpen en verlossen en dat zij er dan zomaar vandoor gaan, alsof we boemannen zijn.

Op Karels gezicht verscheen plots een hoopvolle glimlach. In een van de hutten had hij iets gehoord. Hij zocht de hut, vanwaar het geluid kwam, ging voorzichtig naar binnen en keek. In een rieten mandje lag een baby, die huilde en te keer ging als een biggetje, dat gekeeld wordt.

Karel zette een verbluft gezicht en ging naar de primitieve wieg toe.

— Wel, kleine dikzak, huil toch zo niet !

De baby zag de jongeman een ogenblik met grote ogen aan en bestudeerde hem ingespannen. Dan vertrok het gezichtje weer, hij vulde zijn longen met lucht en wilde weeral... Karel stak vlug zijn hand uit en begon onder zijn kinnetje te kittelen.

— Zoet zijn, zoet zijn, jongetje. Je hoeft niet te huilen.

De grote Karel, die alle mogelijke gevaren had doorworsteld, voelde zich ineens erg bang en onhandig tegenover dat kleine hummeltje, dat blijkbaar van plan was om opnieuw uit alle macht te gaan huilen.

Zijn stoutmoedige tussenkomst scheen echter het gewenste resultaat te hebben. De lastige jongeheer zweeg en tuurde de vreemde man vol belangstelling aan. De kleine vingertjes speelden met Karels grote hand en deze zette plots een gek gezicht. Baby scheen er een onuitsprekelijk genoegen in te vinden, op Karels duim te zuigen.

Enkele minuten later kwam de Grote Baas de hut binnen.

— Ha, ben je hier ! Ik ben je overal aan het zoeken. We moeten absoluut... Wel, waarom blijf je daar staan kijken als een uil op een zieke koe ?

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE
der Adelaren

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

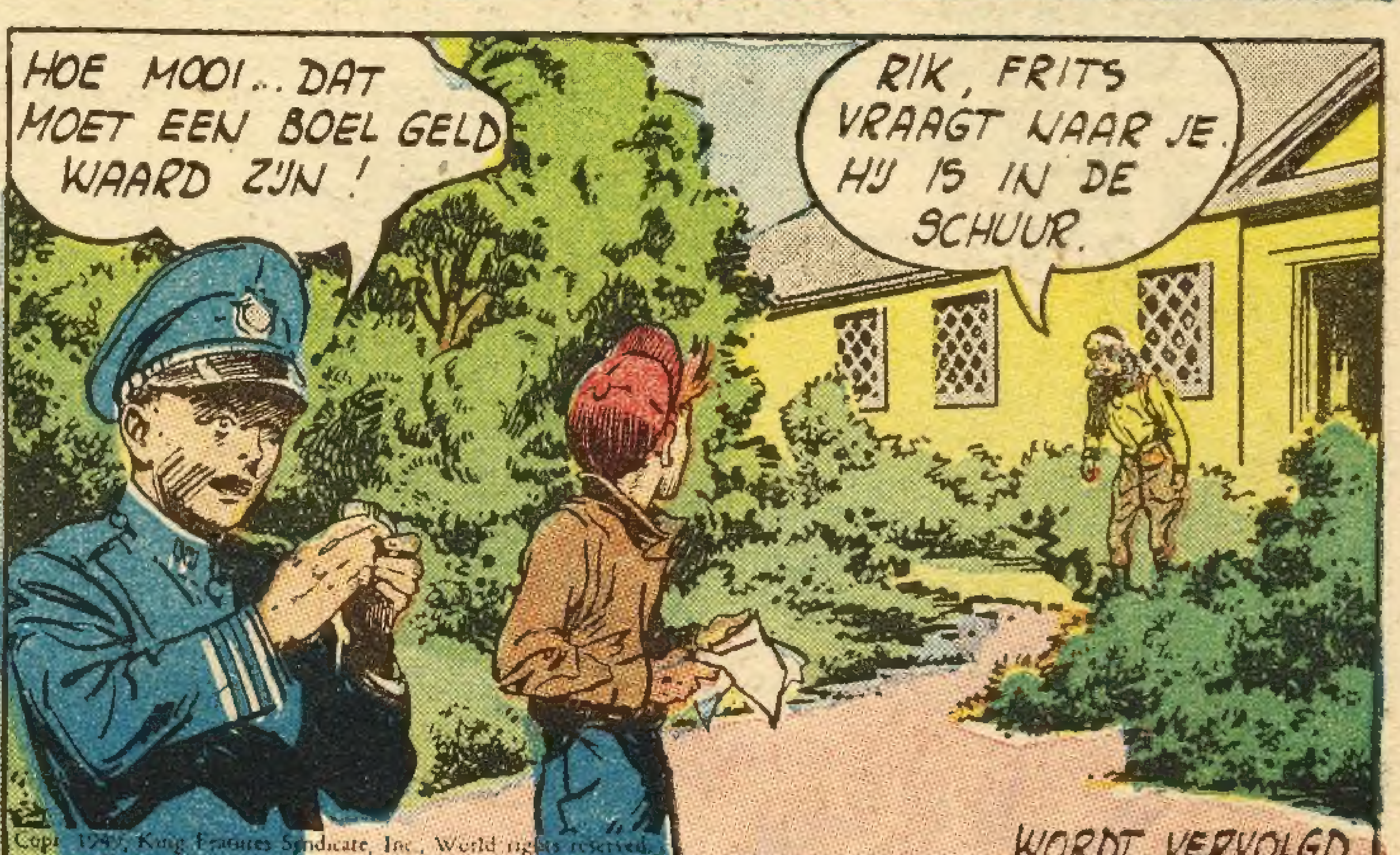

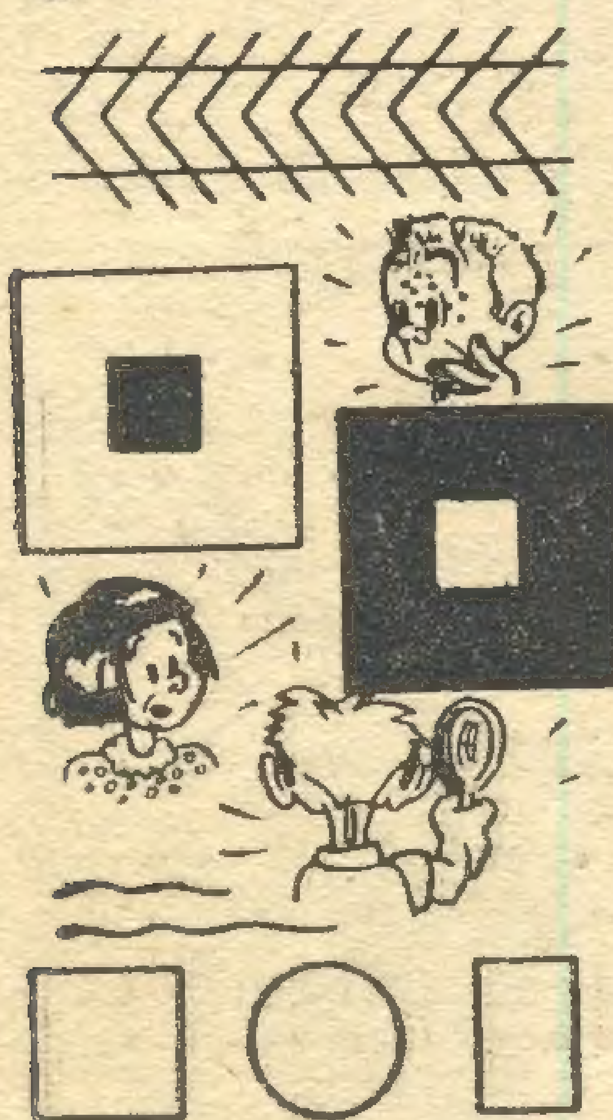

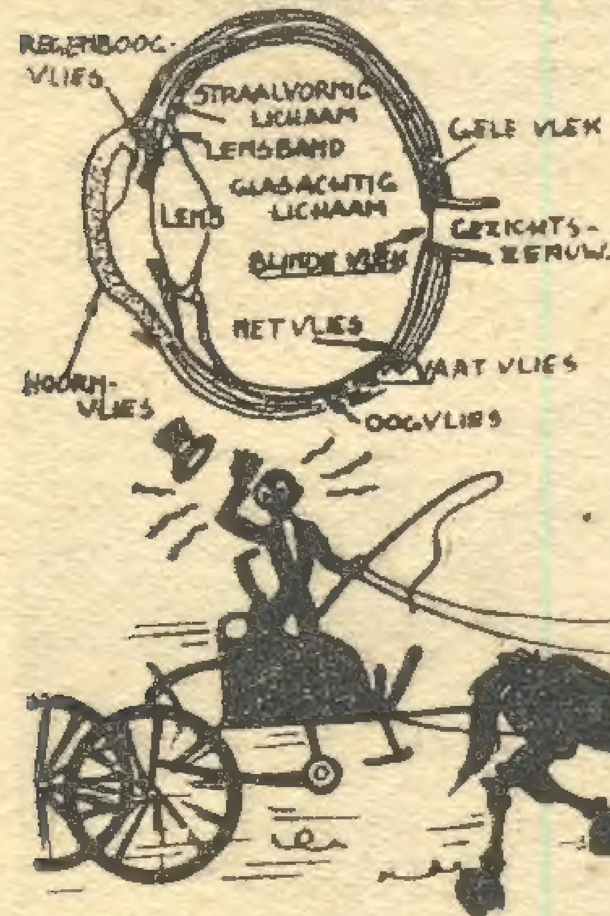

SNUFFELTJE VERTELT...

GEZICHTSBEDROG

Hoe komt het, dat je op een film de wielen van koetsen of... fietsen soms van voor naar achter ziet draaien? **Wel, de Rode Pimpernel uit Amsterdam,** dat is een kwestie van gezichtsbedrog, zoals er nog veel gevallen van gezichtsbedrog bestaan. Neem bijvoorbeeld twee evenwijdige lijnen en trek er, hoeksgewijs, streepjes overheen. De lijnen lijken niet meer evenwijdig te lopen! Knip twee even grote vierkanten uit en teken in elk van deze vierkanten een kleiner, ook even groot. Wit papier nemen! Verf nu op het éne plaatje het buitenste vierkant zwart (maar laat het binnenste wit) en schilder op het tweede het binnenste vierkantje zwart... Die binnenste vierkanten lijken niet langer even groot! Plaats een rechthoek, een vierkant en een cirkel, die alle even hoog zijn, naast elkaar op dezelfde rechte lijn... Bekijk het zaakje even op enige afstand... Ze lijken niet even hoog! En zo kun je nog tal van eigenaardigheden vinden, waardoor ons menselijk oog bedrogen wordt. Waarin bestaat dit « bedrog » nu?

Het zou ons te ver voeren jullie dit hier van a tot z uit te leggen, daar de uitleg een wetenschappelijke kijk op de werking van het oog veronderstelt. Ook zijn de geleerden het over al deze dingen nog lang niet eens! Zij hebben de manier, waarop een prikkel op één der zintuigen in het bewustzijn tot stand komt nog niet helemaal achterhaald. Zullen zij deze geheimen wel ooit kunnen ontsluieren? Hoe komt het bijvoorbeeld dat er zich in ons oog, in elk oog, een omgekeerd beeld gevormd wordt en wij er toch de juiste indruk van krijgen? Weten jullie, dat bepaald gezichtsbedrog aan de « blinde vlek » toe te schrijven is? In elk oog is er namelijk een stip, waar iedereen blind is: de plaats, waar de gezichtszenuw in het oog treedt. Ook kunnen wij iets slechts dan aandachtig bezien, wanneer de lichtindrukken, die door dat voorwerp naar ons oog verzonden worden, opgevangen worden op de « gele vlek ». Al wat dan rond het voorwerp is zien wij slechts vaag en onduidelijk. Daarom moeten wij, wanneer we lezen, met onze ogen de woorden volgen. Ook werkt een gezichtsindruk maar ongeveer 1/10 van een seconde op ons oog in! Zo komt het, dat wij een wentelende schroef of een draaiend wiel, slechts als schijf zien, behalve misschien bij de as, waar de bewegingssnelheid minder groot is.

Deze en nog andere factoren, waaronder ook nog onbekende, werken samen om in onze hersens gezichtsbedrog te verwekken.

WERPEN JULLIE MEE DE BOEMERANG???

Ja **Jan Zonder Vrees uit Aalst,** ik denk dat wij met die boemerang ineens alle rakkers de oren doen spitsen. Ik heb er jaren naar verlangd zelf een boemerang te bezitten of er eentje te vervaardigen. Tot mijn schande moet ik echter bekennen, dat ik er nooit in geslaagd ben! Mijn boemerang deugde niet ofwel ik deugde niet, want het ding kwam nooit terug. Piet Kwabbernoot heeft zich er ook mee bezig gehouden! Eén keer is zijn « werpknots » teruggekomen... midden op zijn kale knikker! Hij stond onder een boom, wierp, tuurde in de verte en toen... viel het ding, dat de boom ingeschoten was, uit het dichte bladerloof op zijn eerbiedwaardige hersens!

Maar... jullie kènnen de boemerang toch wel? Onze zachtaardige rakkeresjes, die er nog nooit van gehoord hebben, zeg ik dan, dat zo'n ding een Australische werpknots is, die zo kundig gemaakt is en geworpen wordt dat hij, na zijn doel bereikt te hebben in een reeks sprongen naar zijn eigenaar terugkeert!

Ongelooflijk zullen jullie zeggen. En toch is het wáár! Men heeft zelfs het boemerangwerpen in de sport ingevoerd. De boemerang is een elleboogvormig houten mes dat al of niet gebogen is. De Australische inboorlingen snijden het uit een tak van de accacia of de eucalyptusboom. Het tuig is acht tot vijftien millimeter dik en zijn lengte varieert van veertig tot wel negentig centimeter bij een breedte van vijf tot zeven centimeter. De uiteinden worden in tegenovergestelde richting gebogen, ongeveer zoals bij een schroef, zodat het ding dan ook de eigenschap heeft van door de lucht te kunnen schroeven.

De kunst is dan het ding zo te werpen, dat het zijn doel bereikt, dan op de grond botst en door dit contact zijn beweging in tegenovergestelde richting (dus naar de werper toe) hervat.

Het boemerang werpen is reeds een zeer oude sport. De boemerang zelf is al duizenden jaren oud en was vooral een aanvalswapen. De oude Egyptenaren gebruikten hem reeds!

Thans bestaan er boemerangs voor korte en lange afstanden, voor de jacht en voor de strijd! Je kunt het eens proberen met een kromme accaciatak! Maar... denk aan mijn mislukkingen en aan Kwabbernoots schedeldak!

Je trouwe, SNUFFELTJE.

Ons burgerlijk vliegtuigen-register

We geven hier de tweede bijdrage in de nieuwe reeks. Nogmaals willen we er op wijzen, dat we in deze nieuwe reeks uitsluitend die registraties opgeven van vliegtuigen, die voor het ogenblik op het register voorkomen en dus een geldig « Bewijs van Luchtwaardigheid » bezitten.

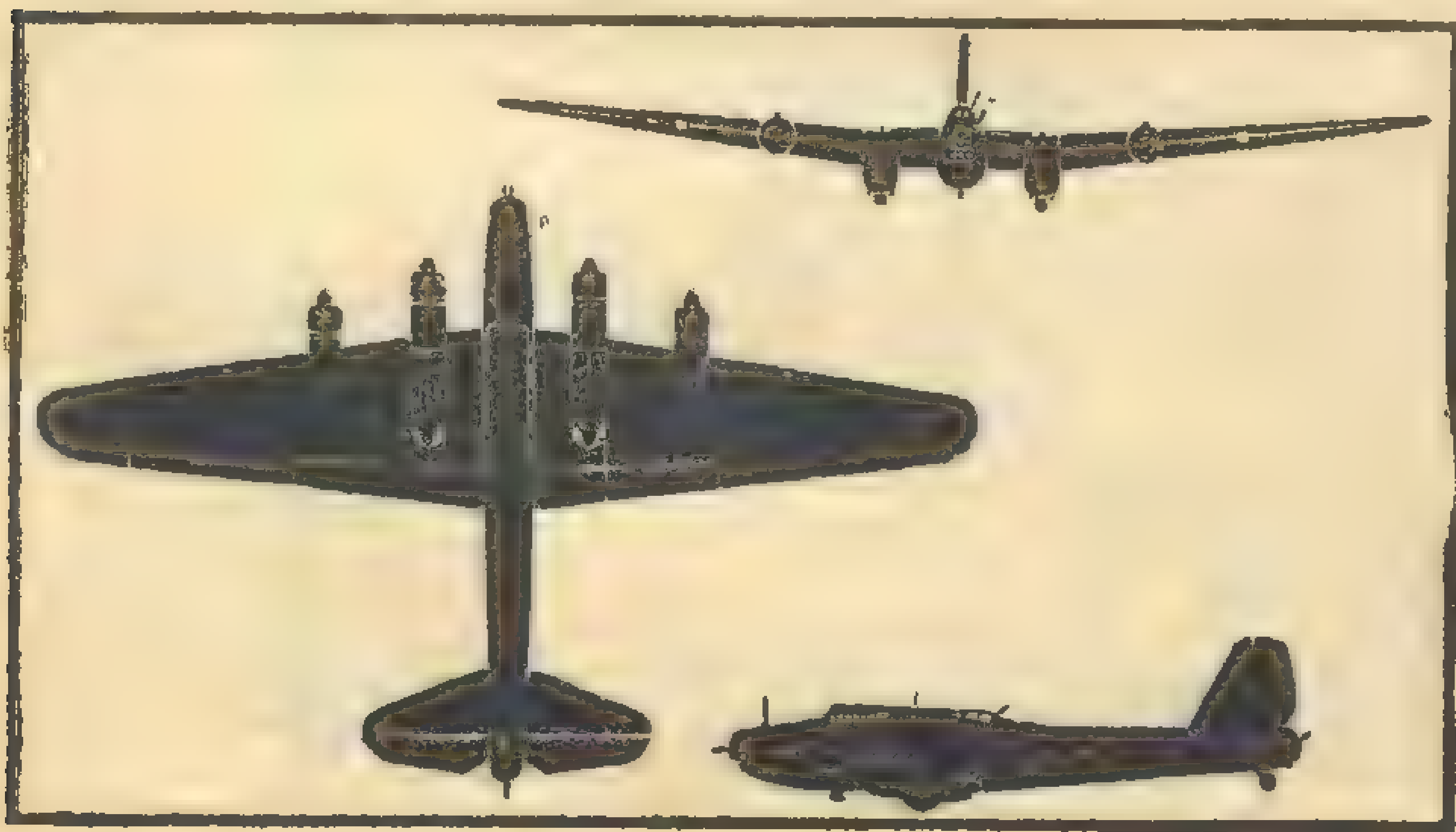
AVC, Piper Cub J3, Marcel Vanneste, Moorslede.
AVG, Percival « Proctor », Louis de San, Wezembeek-Oppem.
AVH, Piper Cub L-4H, Koninklijke Aero Club van België.
AVJ, Piper Cub L-4H, F. Deblon en V. Hobrant.
AVK, Piper Cub L-4H, Brugse Luchtvaart Club « Avia », Brugge.
AVL, Piper Cub L-4H, R. Boucher, Elsene-Brussel.
AVM, Piper Cub L-4H, J. R. Lebichot, Fosses.
AVO, Piper Cub L-4H, G. Calot, Brussel.
AVR, Piper Cub L-4H, Royal Motor Union, Luik.
AVS, Piper Cub L-4H, Club Aéron. Carolorégien, Charleroi.
AVT, Piper Cub L-4H, idem.
AVU, Piper Cub L-4H, J. Mutsaarts, Namen.
AVX, Piper Cub L-4H, Regie van Luchtwegen, Brussel.
AVY, Piper Cub L-4H, F. Ghys en R. Van Passel, Antwerpen.
AVZ, Piper Cub L-4H, Y. Osy de Zegewoort, Knokke aan Zee.
AWA, Douglas DC 6, Sabena, Brussel.
AWB, Douglas DC 6, idem.
AWC, Douglas DC 6, idem.
AWE, De Havilland DH 104 Dove, id.
AWF, Douglas C-47A, idem.
AWG, Douglas DC3C, idem.
AWJ, Douglas C-47A, idem.
AWK, Douglas C-47A, idem.
AWL, Douglas C-47A, idem.
AWM, Douglas C-47A, idem.
AWO, AWP, AWQ, AWR, AWS, AWT, allen Convair 240, idem.
AXH, Auster Arrow J. 2, Ghent Aviation Club, Gent.
CAO, Lockheed Lodestar, Sabena, Brussel.
CBA, Douglas DC3, idem.
CBB, Douglas DC3, idem.
CBC, Douglas DC3, idem.
CBD, Douglas DC4, idem.
CBF, Douglas DC4, idem.
CBH, Douglas DC4, idem.
CBI, Douglas DC4, idem.
CBM, De Havilland DH 104 Dove, idem.
CBN, Douglas DC4, idem.
CBP, Douglas DC4, idem.
CBQ, Douglas DC4, idem.
CBR, Douglas DC4, idem.
CBS, Douglas C-54, idem.
CCS, De Havilland DH 82 Tiger Moth, idem.
CCT, idem.
CEA, Caudron Goeland, idem.
CEB, idem.
CEC, idem.
CFA, Avro XIX, Sabena, Congo.
CFB, idem.
CFC, De Havilland DH 104 Dove, id.
CFD, idem.
CFE, idem.
CFI, De Havilland DH 84, Sabena, Congo.

We merken even op dat practisch alle toestellen met een C-registratie een Congolees Bewijs van Luchtwaardigheid bezitten. Ook vliegen deze toestellen bijna allemaal in de kolonie. Ze zullen dus slechts bij uitzondering in België gezien worden !

Vragenbus

ADAMS 30267. — Het opgestuurde dagbladknipsel stelt een Consolidated Vultee Model 36 bommenwerper voor. Bij de Amerikaanse Luchtmacht bekend als de B-36. Er bestaan de volgende versies van : XB-36 : Eerste prototype. Oorspronkelijk uitgerust met onderstel met enkele landingswielen. Werd later uitgerust met multi-wiel onderstel, zoals de YB-36 : vloog voor het eerst op 8 Augustus 1946 ; YB-36 : Tweede prototype. Onderstel met tweemaal vier wielen. Verhoogd cockpit-dak om uitzicht te verbeteren ; B-36A : Productie model van de YB-36. Zes 3.000 PK. Pratt en Whitney motoren voor de 13 eerste toestellen van deze reeks. In het geheel zijn er 23 gebouwd. Hadden oorspronkelijk geen bewapening en werden gebruikt voor opleiding en om de bemanningen met het type vertrouwd te maken. De bedoeling is, de toestellen later te veranderen in RB-36E (zie onder) ; B-36B : Zes 3.500 PK. sterke Pratt ent Whitney motoren met water-injectie. Volledig uitgerust voor oorlogsgebruik met volledige bewapening ; B-36C : Een ontworpen versie, welke zou uitgerust worden met zes Pratt en Whitney R-4.360 VDT compound motoren met trekschroeven. Niet gebouwd ; B-36D : Standaard B-36 met verhoogd vermogen. Het prototype heeft vier Allison J-35 straalmotoren, in paren, in afneembare gondels, aangebracht onder de buitenvleugel, om de zes R-4.360 zuigermotoren te versterken. Serie-toestellen zullen uitgerust worden met General Electric J-47 motoren ; RB-36E : B-36A, aangepast voor strategische verkenning. Uitgerust met hulpstraalmotoren zoals de B-36D.

Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSEN-HOEKJE

Petlyakov PE-8

Russische viermotorige zware bommenwerper. Ook bekend onder de benaming TB-7. Is dan echter uitgerust met vier Jun-motoren. Spanwijdte 40 m. Lengte 24,5 m. Max.-snelheid rond de 450 Km.-u.

(The Aeroplane Spotter. - Copyright drawing.)

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 8 Juni tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.25.

VOOR BELGIE : Fr. 68.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE VLIEGENDE TIJGERS

TERWIJL HO EN SUSAN IN DE WILDERNIS TEGENOVER ELKAAR STAAN, KOMEN SUSANS' VRIENDEN HAAR TE HULP. SONY, TAO EN BUCK WILLEN HAAR TOT ELKE PRIJS REDDEN.

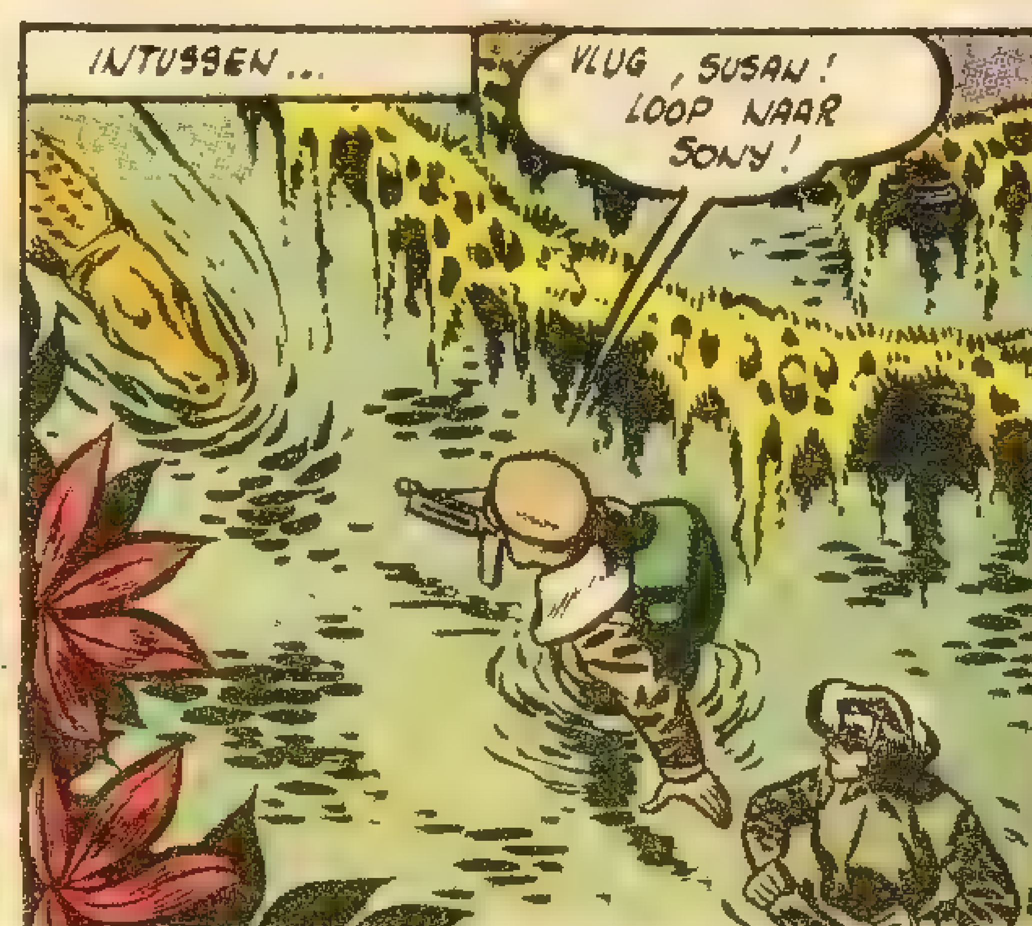

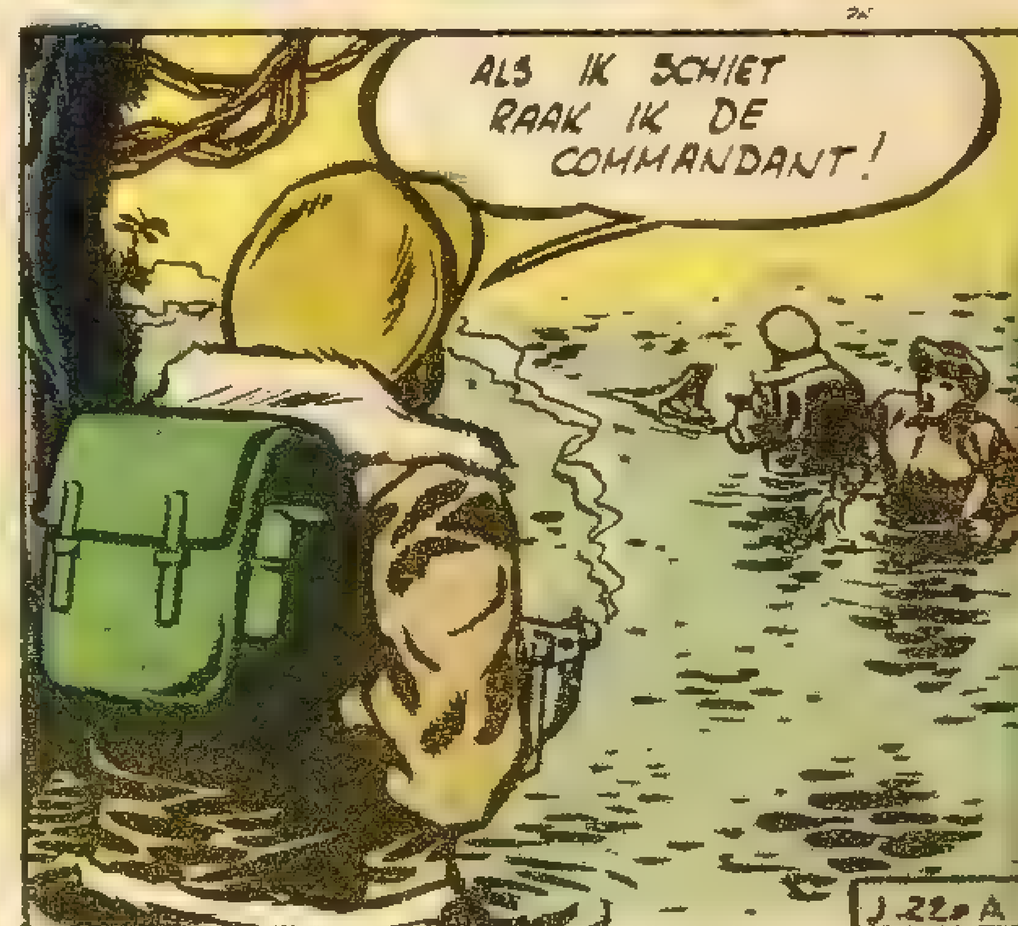

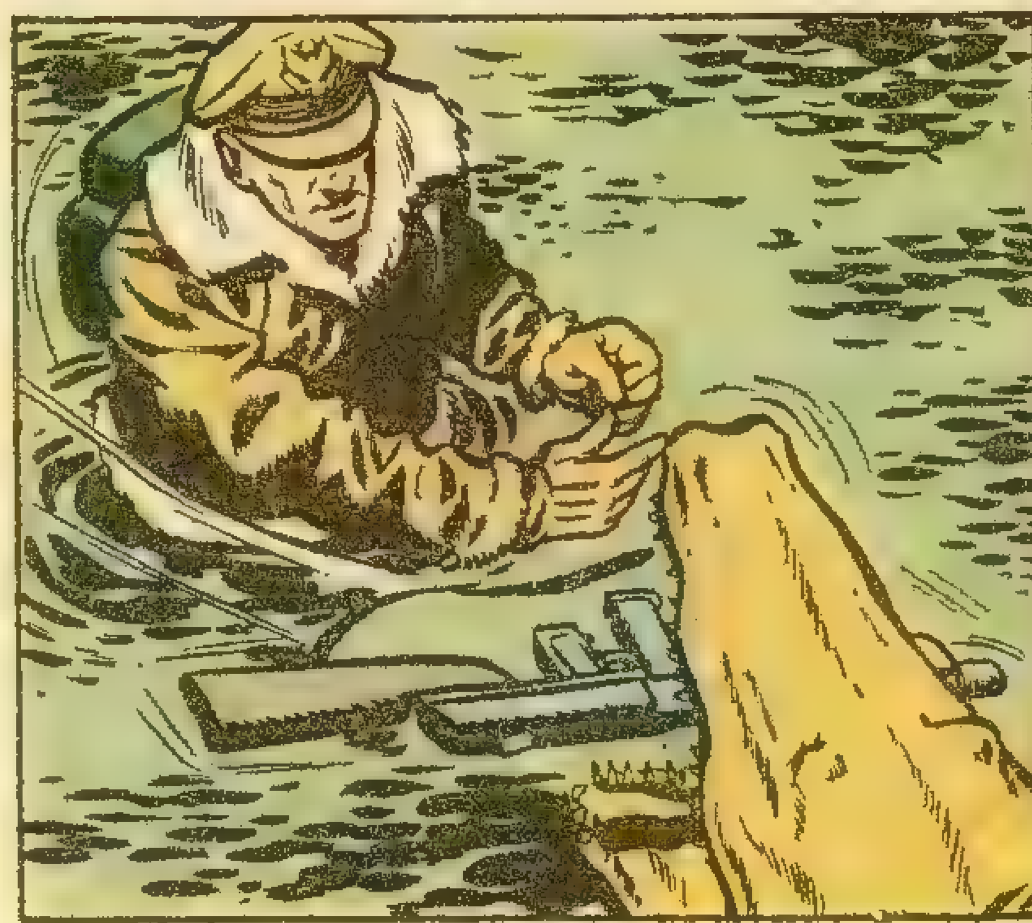

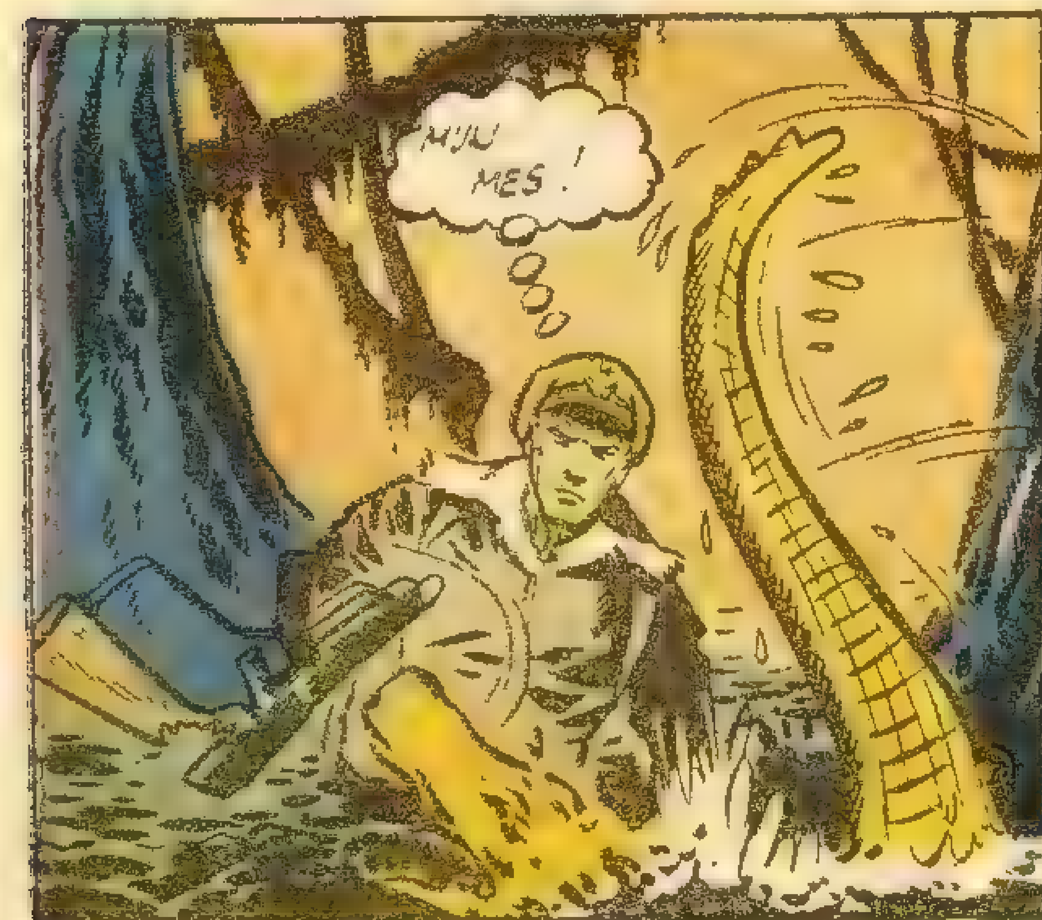

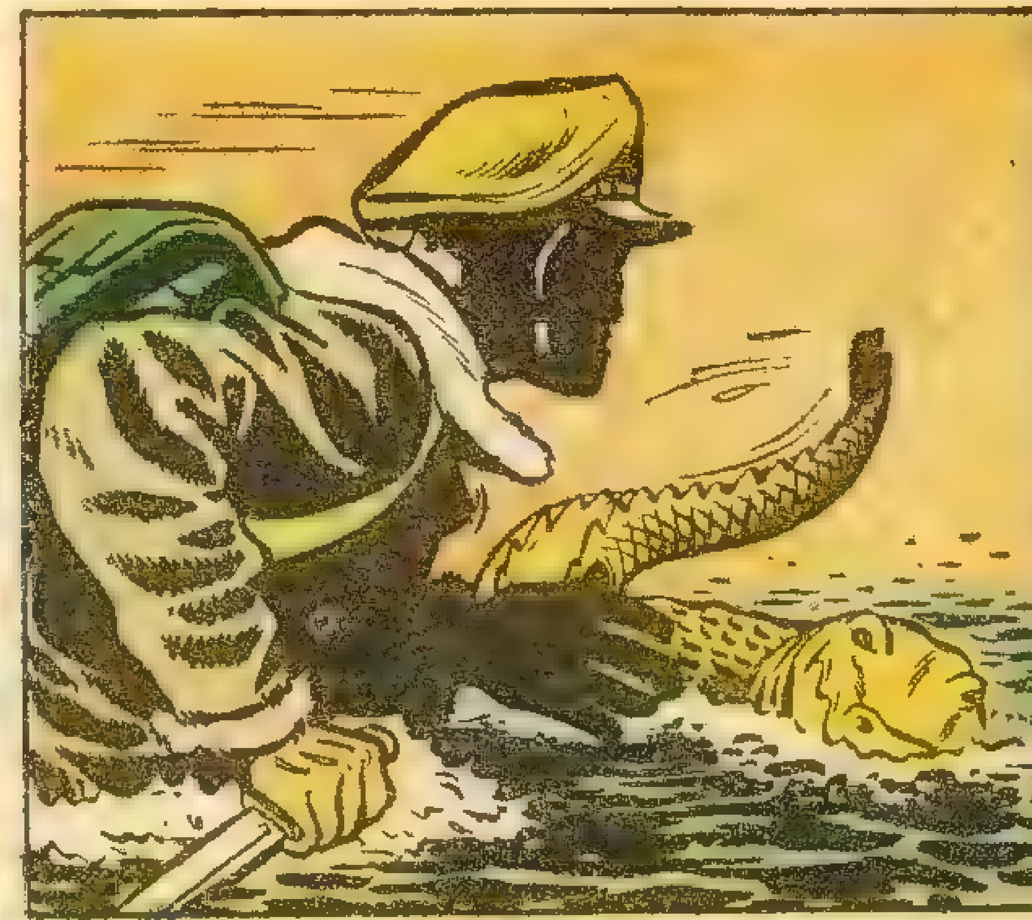

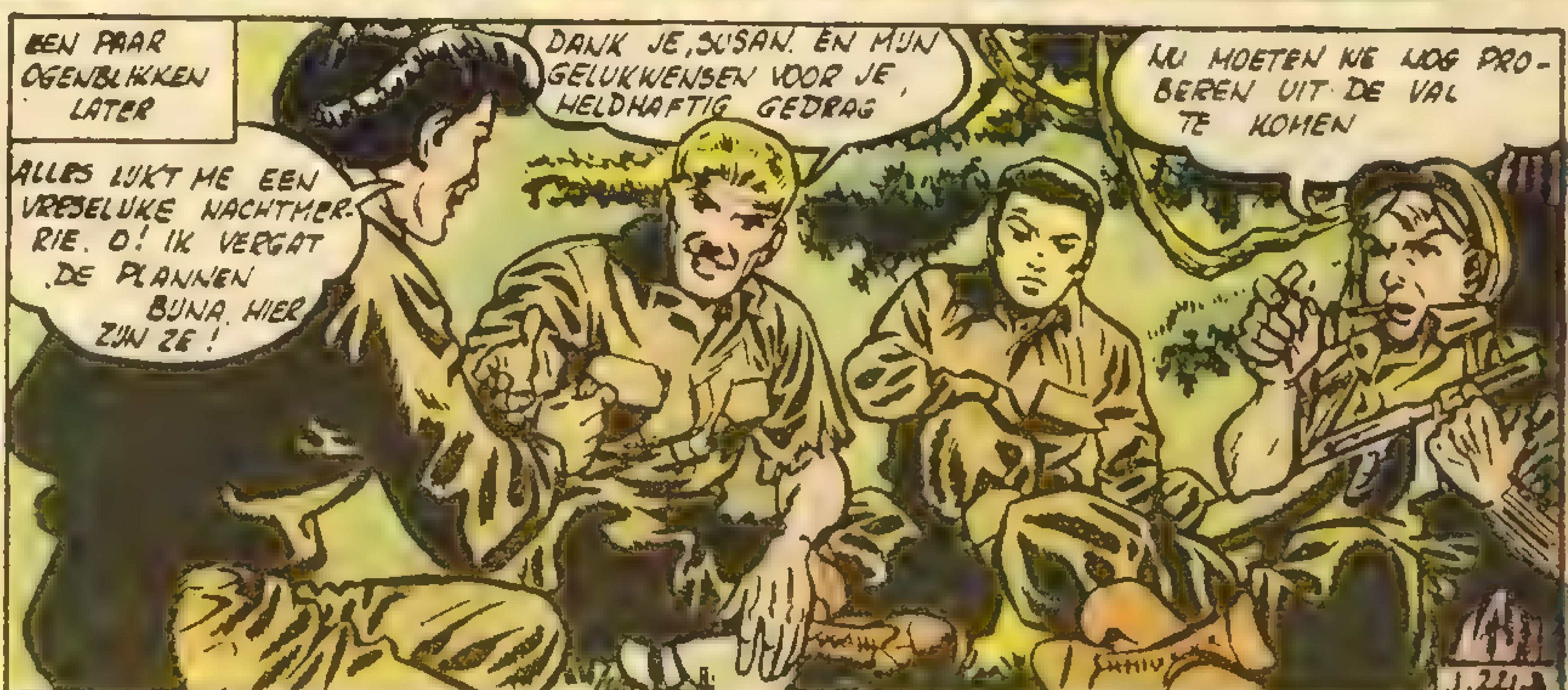

ZO DICHT BIJ DE DOOD BEN IK NOG NOOIT GEWEEST ! GELUKKIG DAT SONY ZIJN BROERTJES OP AFSTAND HEEFT GEHOUDEN

PRACHTIG GEWERKT, COMMANDANT !
MAAR... HOE ZIJN JULLIE GEKOMEN? IK KAN HET NOG ALTIJD NIET GELOVEN !
EERST MOETEN WE HIER UIT. IK ZAL JE LATER ALLES VERTELLEN, SUSAN

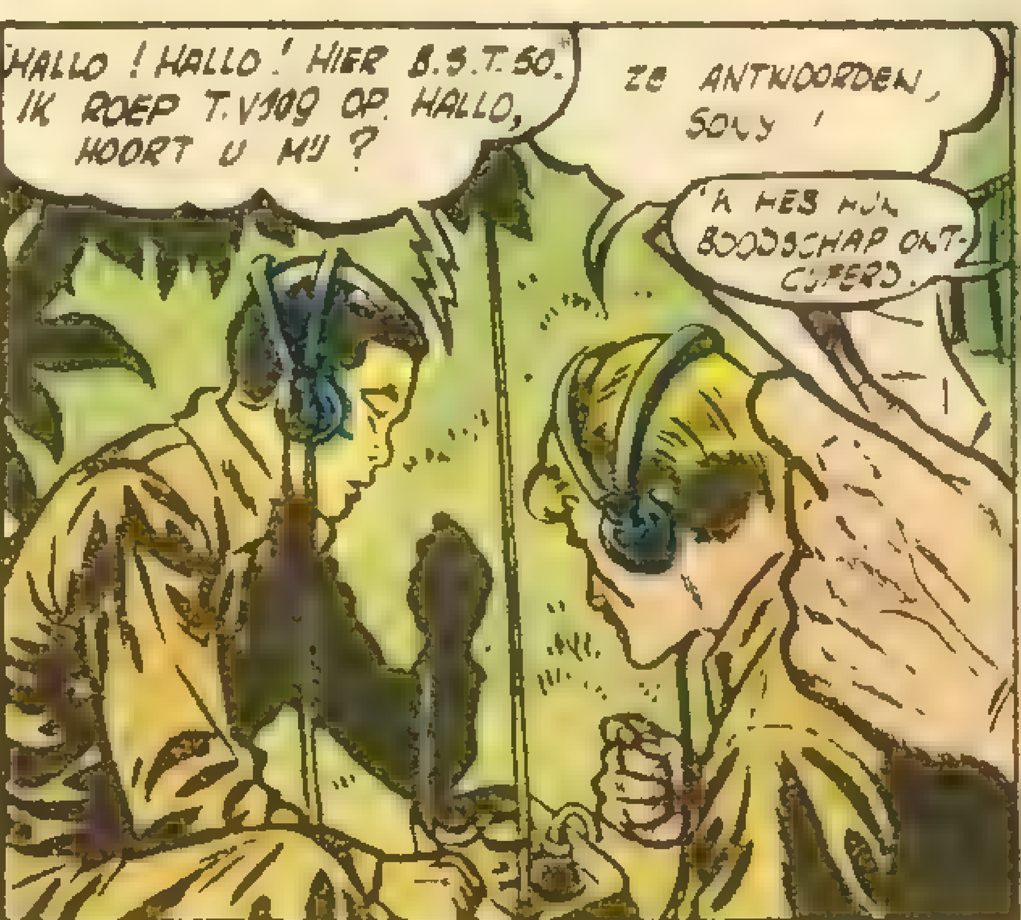

WAAR ZOU TAO ERGENS UITHANGEN ? EN MO ? PAS OP SONY ! ER BEWEEGT IETS TUSSEN DE STRUIKEN ACHTER JE

IK BEN HET, JONGENS HA, MISS HOLMES, AANGENAAM WEERZIEN !
JE WAS ER BIJNA GEWEEST !
EN MO ? WAT IS ER GEBEURD ?

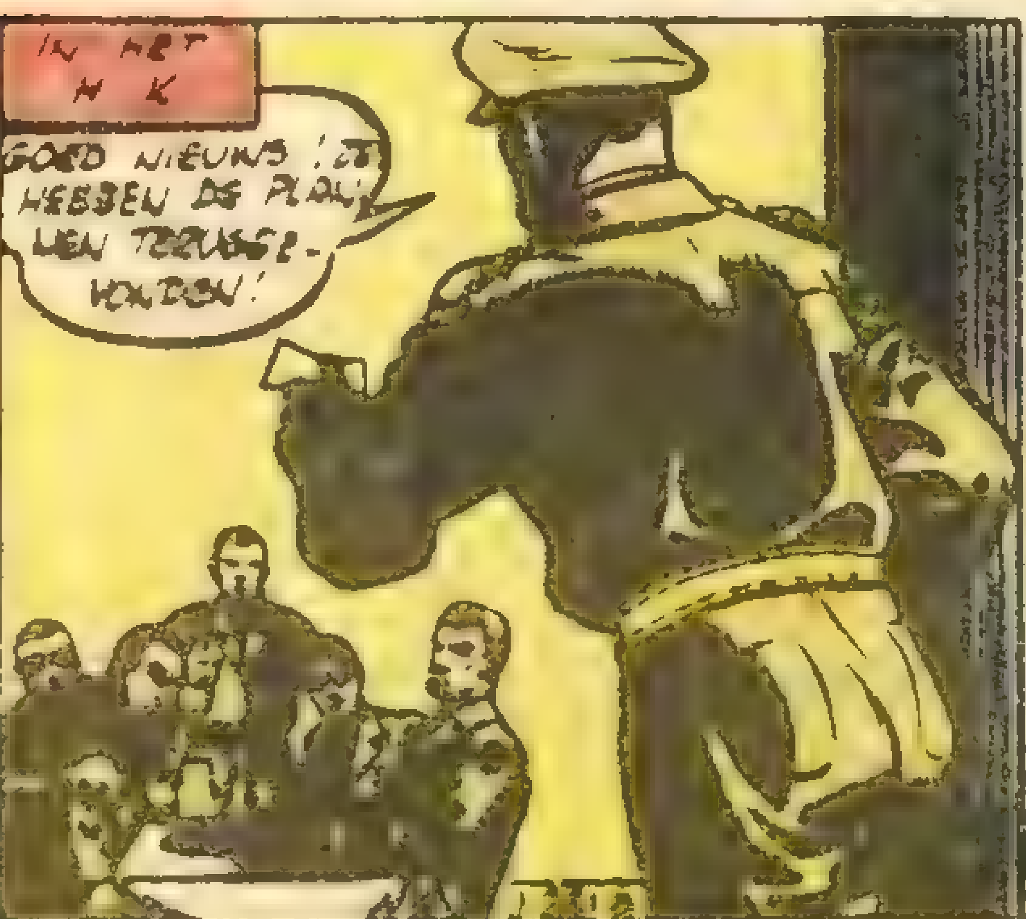

HIJ IS ER IN GESLAAGD DE PLAAT TE POETSEN. IK HEB HEM ACHTERVOLGD MAAR IK HEB HEM NIET KUNNEN INHALEN !
WE ZULLEN MOETEN OPPASSEN, JONGENS !

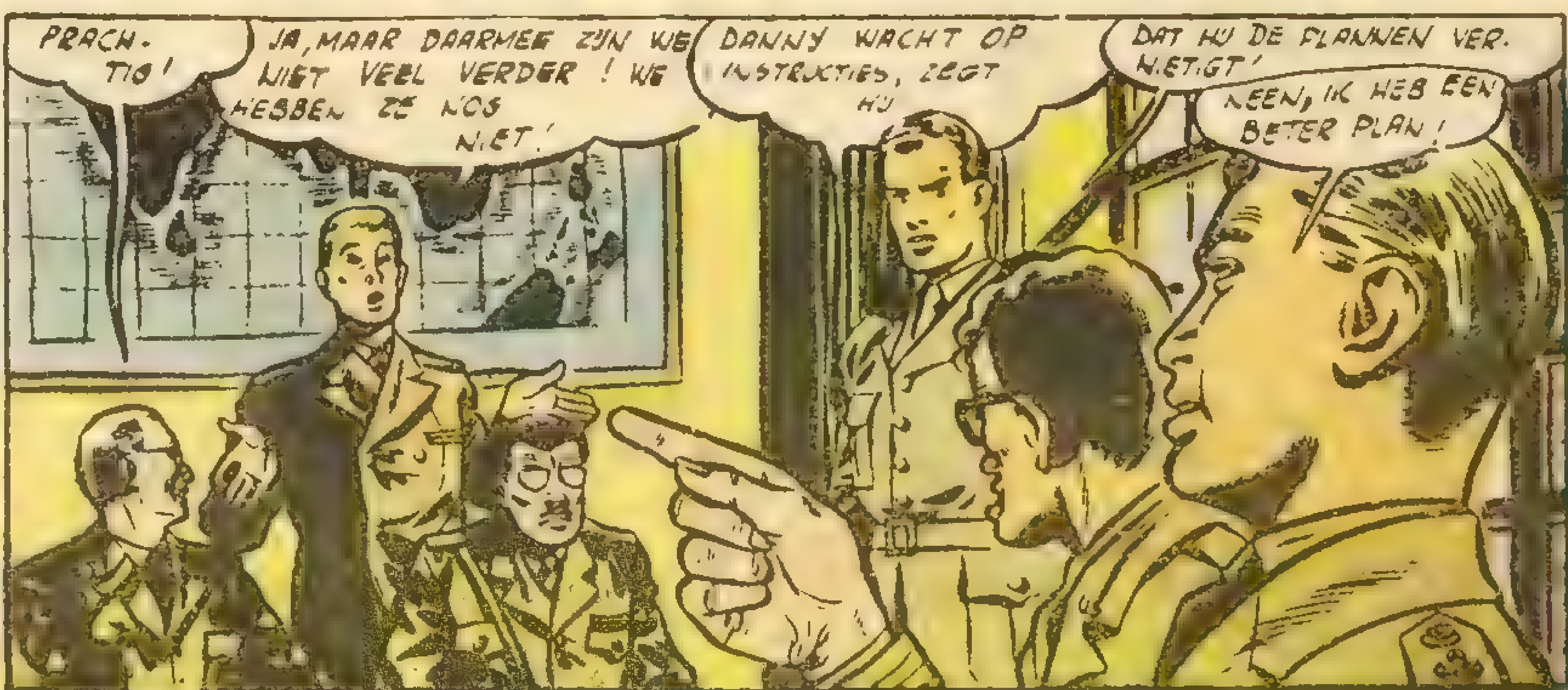

EEN PAAR OGENBLIKKEN LATER
ALLES LIJKT ME EEN VRESELIJKE NACHTMERRIE. O! IK VERGAT DE PLANNEN BIJNA. HIER ZIJN ZE !
DANK JE, SUSAN. EN MIJN GELUKWENSEN VOOR JE HELDHAFTIG GEDRAG
NU MOETEN WE NOG PROBEREN UIT DE VAL TE KOMEN

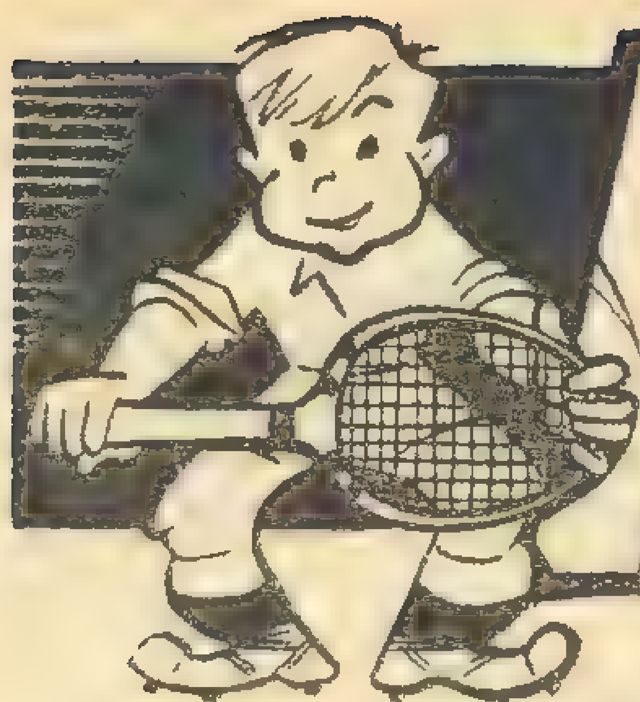

EERST HOREN WAT DE KOLONEL ONS TE VERTELLEN HEEFT. TAO, HAAL DE ZENDPOST UIT EN ROEP SOE-SJOW OP !
IN ORDE !

HALLO ! HALLO ! HIER B.S.T.50. IK ROEP T.V109 OP. HALLO, HOORT U MIJ ?
ZE ANTWOORDEN, SONY !
'K HEB HUN BOODSCHAP ONTCIJFERD.

TE SOE-SJOW.
EEN BOODSCHAP VAN DE JONGENS ! ZE HEBBEN SUSAN EN DE PLANNEN GERED, EN WACHTEN OP INSTRUCTIES !
BRAVO BRENG HET HOOFDKWARTIER OP DE HOOGTE EN ROEP TUMBLER !

IN HET H K
GOED NIEUWS ! ZE HEBBEN DE PLANNEN TERUGGEVONDEN !

PRACHTIG !
JA, MAAR DAARMEE ZIJN WE NIET VEEL VERDER ! WE HEBBEN ZE NOG NIET !
DANNY WACHT OP INSTRUCTIES, ZEGT HIJ
DAT HIJ DE PLANNEN VERNIETIGT !
NEEN, IK HEB EEN BETER PLAN !

HUP ROBBEDOES

WE SPELEN TOCH !...

Al zijn onze tegenstanders liever thuis gebleven, toch willen we op het sportveld wat doen. Ik laat mijn rakkers even in de steek en duik in de kelder van het stadion, waar heel wat afgedankt en versleten spelmateriaal is opgeborgen. De bewaker, die me kent, laat me snuffelen en .. lenen.

Laat ik daar nu een oud tennis-net ontdekken, vol gaten en met de mot erin. Maar de kabel is nog best!

— Hup, jongens! Komt eens helpen! schalt mijn roep naar de rustende groep.

Onmiddellijk komen ze aanstuiven.

— Bindt me dat zaakje tussen twee palen en goed strak trekken! Hoogte 90 centimeter als bij tennis.

— Is het voor de Davis-cup? vraagt een der rakkers ondeugend.

— Zoiets, zeg ik met stalen gezicht. We gaan TENNIS-VOETBAL spelen!

— We gaan...

wat?!

— Luister, ik zal het jullie uitleggen. We maken twee ploegen: rood en blauw, ieder aan een kant van het net, keurig in een rechthoek. 't Gaat er dan om, puntjes te fokken. Hoe?..

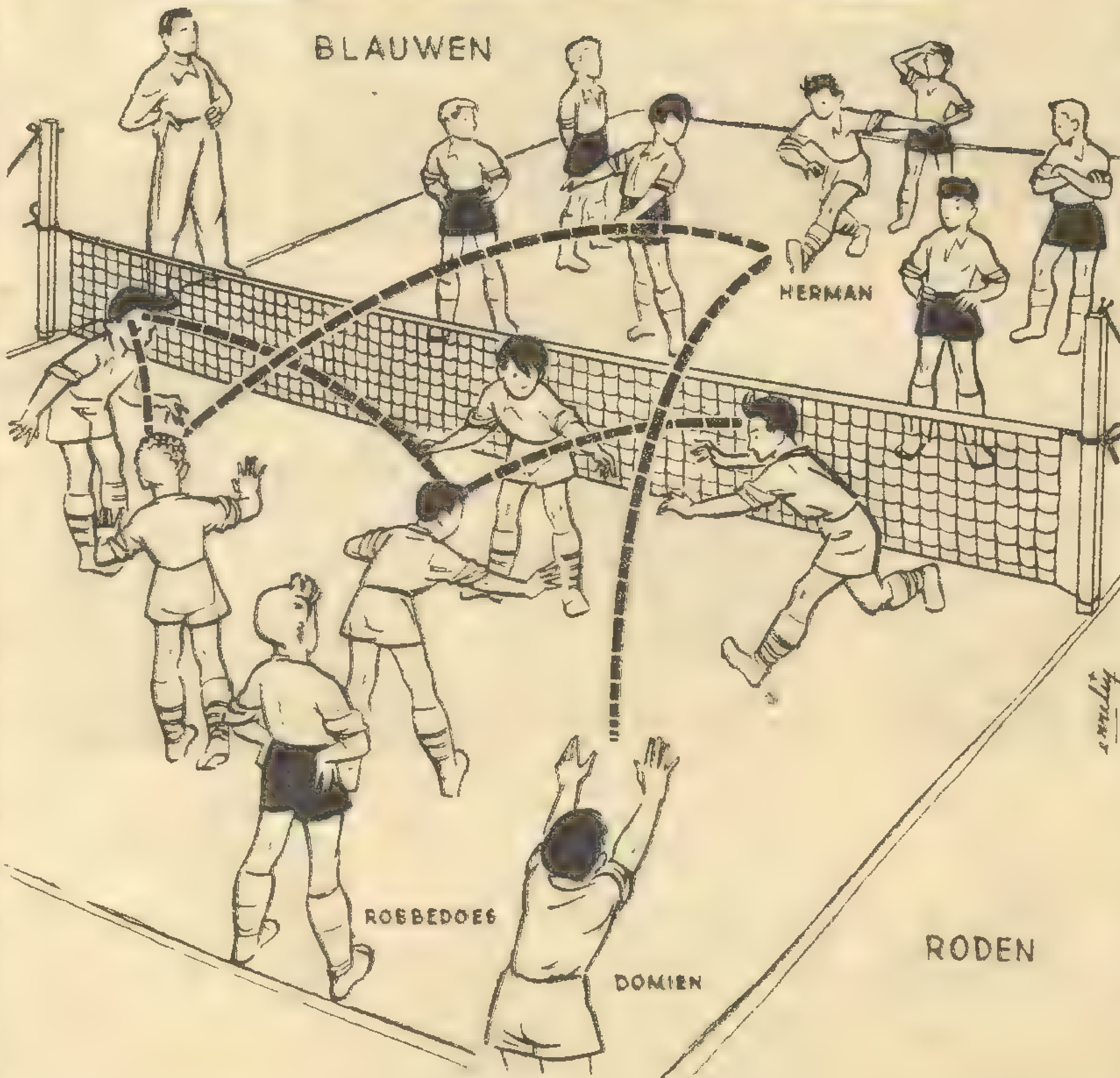
» Een speler van de blauwen werpt de bal vanaf de achterlijn over het net heen in het kamp der roden. Een keer de bal laten stuiten. Daarna moeten de roodjes hem met de voet weer naar het blauwe kamp terugsturen, hetzij inéens, hetzij na centeren. MAAR DAARBIJ MAG DE BAL DE GROND NIET MEER RAKEN! Voor de blauwen geldt dan hetzelfde, zodat de bal heen en weer gespeeld wordt als bij tennis.

» Je verdient een punt, wanneer een ploeg twee serveerballen mist door ze uit of niet over het net te krijgen. Verder bij de volgende fouten: bal stuit twee keer, voor hij teruggestuurd wordt, dezelfde speler speelt twee keer achter elkaar de bal, « hands »-bal, out-bal of net-bal...

» De partij, die het eerst 21 punten haalt, wint. Om de vijf punten wisselen van serveerder.

De rakkers trekken letterlijk van leer! Een opwindende strijd volgt:

DE EXPLORATEUR

18-17, 19-17, 19 gelijk!... Tot met vereende krachten de ploeg van « Robbedoes » de partij met 21-19 in de wacht sleept.

Ik geef de verliezers kans revanche te nemen met... VOLLEY-KOPBALLEN.

De regels zijn ongeveer gelijk aan die van het tennis-voetbal, maar in plaats van met de voet mag de bal nu enkel met het hoofd gespeeld worden. En werkelijk, de roodjes winnen deze keer en liefst met 21-15!

— Laat ons nu eens gaan spelen met één vreemde eend in de bijt.

» Laten we het spel « EXPLOREREN » noemen.

» Herman, als rode, gaat in het kamp van de blauwen staan en de blauwe Robbedoes in dat van de roden. Domien van de roden serveert. Die heeft er alle belang bij om de bal zo keurig mogelijk aan te geven aan zijn maat in het vijandelijke kamp! Herman zal de toegeworpen bal met de voet terugspelen naar zijn ploegmaats, die dan moeten trachten vier keer achter elkaar te koppen. Als dat lukt, krijgen ze één punt!

Het lukt warempel prachtig!

De tweede keer is minder goed.

Herman krijgt de bal niet op zijn schoen en de bal loopt uit.

Daarmee is het blauw welke aan de beurt is.

— Begrijpen jullie nu goed, hoe het gaat? Vier kopballen — achtereenvolgens van vier man van dezelfde partij — leveren één punt op. Geen punt als de bal wel terugkomt, maar geen kopballen volgen. Dezelfde serveerder blijft dan echter. Die wisselt alleen, als de « explorateur » de bal niet op zijn schoen kan krijgen...

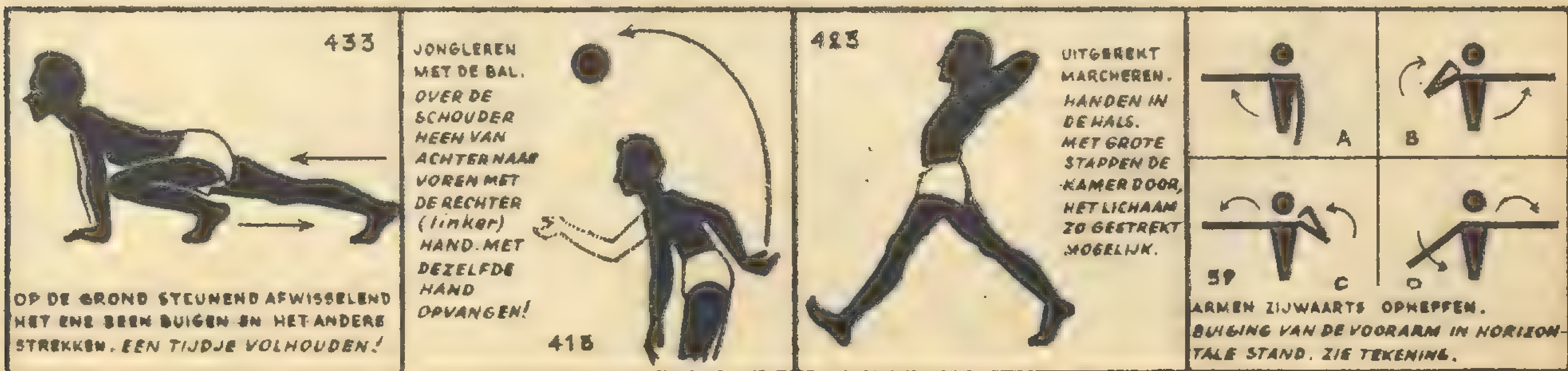
» De spelers van de tegenpartij mogen de explorateur n i e t aanvallen. Hun aanwezigheid op het veld hindert al genoeg!

Zo zijn we druk aan het spelen, als ik aan de telefoon geroepen word.

Het blijkt de aanvoerder van de voetbalploeg te zijn, die niet gekomen is, en zich daarvoor sportief verontschuldigt...

De heertjes moesten eens weten, hoe fijn we deze tijd benut hebben!

FRANK.

Iets over broze vlinders

Met de eerste mooie dagen komen ook de eerste vlinders! Dat zijn oudjes van het vorig jaar, die in een of andere schuilplaats konden overwinteren: op een zolder, tussen wat oude stenen, enzovoort. Als ze goed beschut zitten en het niet al te straf vriest, halen ze het gemakkelijk. Onbeschermd, of minder goed beschut, gaan ze er allemaal aan!...

Natuurlijk maken de meeste vlinders die winterslaap niet door. Ze leven maar een paar dagen, temeer, daar er heel wat zijn, die niet eten en alleen maar dansen en dwarrelen. Wie niet werkt, hoeft niet te eten. Maar wie niet eet, gaat dood!

Enkele soorten overwinteren. Daaronder bevindt zich de grote gele **citroenvlinder.** Als het weer een tikje zachter wordt, komt hij te voorschijn. Je kunt hem dan al in de bossen vinden, waar hij de eerste primula veris of sleutelbloemen zoekt.

Ook onze zogenaamde **schoenlapper** overwintert prachtig. Dat is wel onze meest bekende! Je herkent hem gemakkelijk aan de prachtige kleuren boven op zijn vleugels, terwijl de onderkant veel doffer is.

Deze vlinder heeft een eigenaardig bijgeloof in de wereld gebracht. Niet vergeten, dat hij, voor hij die mooie vlinder werd, een schadelijke rups was! Om vlinder te worden heeft de rups zich eerst moeten verpoppen. Kruipt de vlinder uit de pop, dan laat hij een druppel vocht na, dat hij uit zijn ingewanden perst. Bij de schoenlapper is dat vocht bloedrood. De vlekken, die daarvan op een muur verschijnen, doen echt aan bloeddruppels denken. Bijgelovige mensen zeggen dan, dat het bloed geregend heeft!...

Natuurlijk vind je zo'n « bloedregen » alleen, als er veel schoenlappers op dezelfde plek en in de zelfde tijd verschijnen. Vooral in Augustus zal dit het geval zijn.

De schoenlapper en de citroenvlinder zijn dagvlinders (van Maart af). In die tijd van het jaar zijn er nog geen nachtvlinders.

Dag- en nachtvlinders kun je overigens goed uit elkaar houden.

Een dagvlinder heeft schitterende kleuren boven op de vleugels. De onderkant is veel minder mooi. Als hij zich ergens neerzet, klapt hij de vleugels op, helemaal tegen elkaar aan. Verder heeft hij gladde voelsprieten, die eindigen in een knop.

De nachtvlinder daarentegen heeft vleugels, die aan beide kanten dof en donker zijn. Als hij gaat zitten, blijven de vleugels gewoon openstaan of hij maakt er een dakje van. Hij heeft gewonden voelsprieten, die nooit in een knopje eindigen. Ze zijn daarenboven behaard en lijken — in het klein — op sparretakjes.

Neem eens een vlinder in je hand! Het stof van zijn vleugels blijft aan je vingers kleven. Maar bekijk dat « stof » eens onder een sterk vergrote loupe! Dat is zomaar geen stof! Het zijn zeer mooi gevormde schilfertjes met heel fijne groefjes.

Sommige vlinders hebben onder aan ieder schilfer een eikeltje, dat een bepaalde geur afscheidt. Zo bijvoorbeeld heeft het **koolwitje** — een bijna smetteloos witte vlinder in de Meimaand — een heel frisse citroengeur.

Ook vlinders spelen een zeer belangrijke rol in de natuur. Evenals zoveel andere insecten brengen ze het stuifmeel over van bloem tot bloem. Zo worden die bloemen bevrucht en kan er zaad of fruit komen!

Hoe jammer! Waarom moesten deze zo nuttige vlinders eerst allerschadelijkste rupsen zijn en als zodanig een plaag voor de landbouw!... Als ze door onze tuin en langs de wegen fladderen, schijnen ze ons te willen zeggen: laten we het verleden maar vergeten!

BIOLOOG.

VALT ROBBEDOES IN JE SMAAK?
ZEG HET DAN AAN JE VRIENDJES!

IN DE SCHOOT

DE leider en vervolgens de hele ploeg keken me even raar aan ! Ik was dan ook geen speleoloog !

Stop ! Wat is een speleoloog ? We moeten voor de zoveelste keer onze toevlucht nemen tot het Grieks om uit dit woord wijs te kunnen worden. « Spelaion » betekent « grot » of « hol » en « logos » is « wetenschap » of « kennis ». Een speleoloog is dus iemand, die op wetenschappelijke wijze grotten en holen bestudeerd. Piet Kwabbernoot begaat al aanstonds de domheid, dat op zijn holle kiezen toe te passen en zijn tandarts een speleoloog te noemen, maar wij weten nu beter.

Je begrijpt, dat bij zo'n wetenschap aardig wat durf en ondervinding komt kijken. En die had ik niet in het minst. Maar uiteindelijk mocht ik dan toch meegaan en spoedig waren we de beste vrienden.

Al waren we hier hoog in de Alpen, onze uitrusting leek veel meer op die van een duiker dan op die van een ski-er ! We hadden laarzen aan van zeemleer om niet uit te glijden op gladde stenen, droegen een dikke rubberhoed, een soort duikerpak, dat helemaal waterdicht was en handschoenen van taai, vettig leer.

Bij eèn pijnbosje was een gapend gat in de grond, iets groter dan een vossenhol. Onze aanvoerder ging plat op zijn buik liggen en schoof dan die opening in. Iedereen volgde hem...

Erg gerust was ik niet met mijn carbidlantaarn in de ene hand ! Het gangetje was benauwend smal en je mocht je knieën niet te hoog opwippen, anders stiet je gevoelig je rug tegen de harde rotswand.

Hoe lang duurde die kruippartij ? Het leek me eeuwen, maar eindelijk stonden we toch allemaal op een klein platform, 75 meter onder de oppervlakte. Ondanks het felle licht van zoveel carbidlantaarns zagen we nauwelijks de zoldering van een grote ruimte voor ons. En hoe diep dit hol was, bleek helemaal niet te zien ! We stonden boven wat de speleologen een « aven » noemen, een in oorsprong Keltisch woord, dat « bron » betekent.

— Peilen !... beval de leider.

Daar rolde het peilkoord al naar beneden. Met tientallen meters verdween het. We stondeln hier voor de Martijnsgrot, die volgens vroegere metingen 192 meter diep is !

Nu stokt het koord op 65 meter...

— Het koord zal ergens klem zitten, zegt een van de leden.

Inderdaad, als men even aan het peilkoord schudt, gaat het weer dieper en stopt eerst voorgoed op 190 meter.

DER AARDE

door
Geert Belle

Reeds zijn intussen de touwladders in gereedheid gebracht om af te dalen. Touwladders is eigenlijk geen juist woord, want de sporten bestaan uit duraluminium en zijn aan staalkabels bevestigd.

De leider gaat voorop. Tegelijk tast hij de wanden af op losse stenen. Vindt hij die, dan stoot hij ze onverbiddelijk de diepte in, aangezien anders straks een der leden van de expeditie ze op zijn hoofd kan krijgen.

Eerst als hij beneden is, mag de rest komen.

Een uur later staan we allen op de bodem van het hol. We zoeken onze weg tussen zwervende rotsblokken, kalksteen, door droge rivierbeddingen...

Ja, die vormen een nieuwe bedreiging voor iedere speleoloog. Plots kunnen deze onderaardse beddingen vol water schieten en alles meesleuren, speleologen inbegrepen.

Langzaam loopt de bodem van deze grot af. We moeten nu ongeveer 300 meter onder de begane grond zijn.

Ik dacht, dat het er doods zou zijn en akelig. Maar overal krioelt het van de beesten. Vooral veel salamanders zien we. Ze hebben geen ogen ! Of liever : door het langdurig verblijf in het donker moeten die ogen onder de altijd gesloten wenkbrauwen ongeveer verschrompeld of verdroogd zijn. Op wit licht reageren ze echter nog, niet op rood. Waarschijnlijk is hun gezichtsvermogen dus nog zwak aanwezig. Verder wormen, pissebedden in allerlei vorm en grootte. Weten jullie, dat biologen juist aan de hand van deze grotbewoners, de ontwikkeling der dierenrassen bestuderen ? Het schijnt, dat dit soort beesten zich veel langzamer ontwikkeld heeft en langer hun oorspronkelijke staat behield. Verschillende speleologen beweren, dat ze vissen gezien hebben, die nog helemaal tot de oertijd horen.

Voor mij is deze tocht een soort adembenemende sport. Voor onze speleologen blijft het een excursie in dienst van de wetenschap. Ze zoeken naar water, dat mogelijk naar waterarme gebieden geleid kan worden. Naar kunstmest, die niets anders is dan de uitwerpselen der vleermuizen, de kostbaarste meststof, die bestaat. Naar fosfaten, wat resten zijn der beenderen van duizenden en duizenden beesten uit het voorhistorisch tijdperk. Ze doen waarnemingen ten dienste van de geologie en de geografie...

> **Een Robbedoesrakker is moedig, eerlijk, openhartig en beleefd.**
>
> (Artikel I van de Robbedoes-erewet.)

Af en toe moeten we een eindje door het water. Geen nood, dat gaat best met onze duikerspakken ! Hier en daar hebben we hoogtepeilingen te doen. Dan gaat een peilkoord omhoog aan een balonnetje...

Eindelijk bereiken we weer ons uitganspunt en klimmen we naar boven. We zijn doodmoe en verstijfd van kou als we boven komen. Even nog door het smalle gangetje kruipen en... we komen nog juist op tijd om de zon te zien ondergaan.

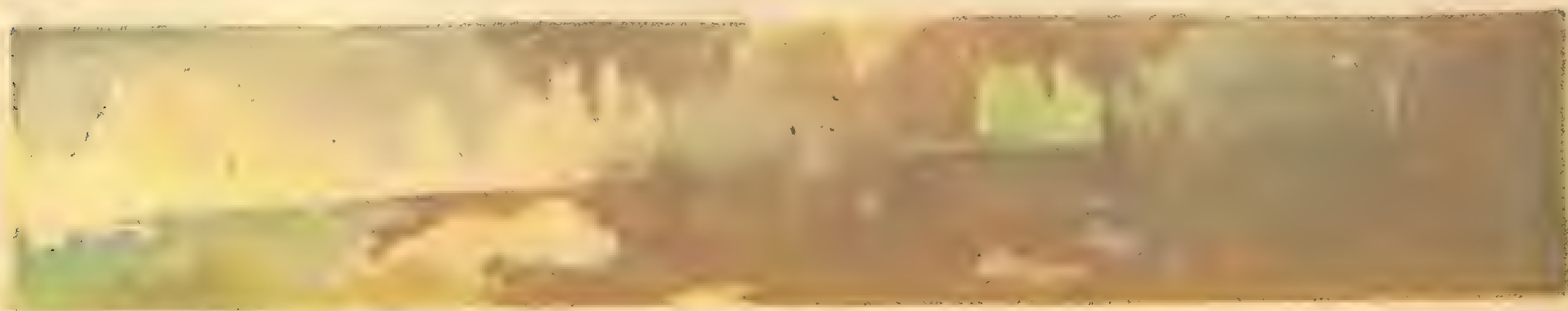
Dat was mijn eerste kennismaking met echte speleologen !

En dan moet je zo vaak horen, dat er in ons wereldje niets meer te ontdekken is ! En de Noord- en Zuidpool gebieden dan ? De wouden van Brazilië en het binnenland van Nieuw-Guinea ? De grotten en holen hier in België, Frankrijk, Zwitserland, Italië, Marokko en waar verder ter wereld ook ? In ieder geval, de speleologie begint eerst pas ! Het record staat op een diepte, iets meer dan 400 meter.

Een laatste uitleg. Hoe zijn die grotten en holen ontstaan ?

Volgens onze leider zijn er in het quartaire en ijstijdperk grote aardverschuivingen geweest. Kalklagen spleten en veroorzaakten enorme scheuren. Regen en andere weersinvloeden deden de rest en schiepen onder de aardkorst grotten en holen, groot als paleizen, breed als boulevards en hoog als kathedralen. Terzelfdertijd zweette het water door de plafonds en veroorzaakte de beroemde stalactieten en stalagmieten, die je ook in de grotten van Han kunt bewonderen. Stalactieten zijn afhangende druipsteenkegels, stalagmieten druipsteenkegels met opgerichte punt. P. K. kan ze maar niet uit elkaar houden ! Maar hij is dan ook geen speleoloog !

G. B.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Onvermoeid staat onze Pieter met zijn gieter in de daver van het zongeweld en doet verbeten zijn best. Het is nodig ook want er vallen knollen te planten vele en grote ! Spijtig voor onze rakkers, maar ditmaal schiet de roemrijke **RIKKETIK 23890** uit **Antwerpen** wéér een rakkeresje de oppergaai af. En dat met een knol die volkomen in het jaargetijde past. Jullie zullen er plezier aan beleven.

MET DE LUSTIGE « HEIKLEUTERS » OP SAFARI

Gewapend met knapzak, schepnet, vislijn, regenwormen en bokaaltjes, stapten Piet Vermeer, de aanvoerder van de « Lustige Heikleuters », Jan en Gerrit Kuypers, Bob Verstrepen en Flupke Van Gelder, bijgenaamd « Prutske », door de heide.

Midden op de hei lag een grote plas, een soort veen. Daarheen leidde de expeditie.

Op bewuste plek aangekomen werd een oud soldatendeken uitgespreid en al het gerief werd klaargemaakt voor de vangst. Piet en Prutske waadden met grote kaplaarzen, gewapend met een schepnet door de plas, Piet schepte salamanders, Prutske kikvorsen.

De gebroeders Kuypers hengelden er duchtig op los. Weldra hadden zij een volle bokaal bliekjes, vorens, baarsjes en andere bewoners voor hun aquarium.

Bob doolde over de heide om hagedisjes te vangen. Hij bezat er reeds twee. Ontelbare had hij er gegrepen, maar gewoonlijk met als gevolg... een stukje staart in de hand !

Na ongeveer drie uur geschept geheregeld en gevangen te hebben, klonk Piet's bevel :

— Kom, jongen, de inwendige mens mag ook niet worden vergeten !

Allen kwamen bijeen, toonden elkaar hun vangst, prezen en keurden af. De bokaaltjes werden netjes op een rij even buiten het deken gezet. Knapzakken werden voor de dag gehaald en al ras was het in de « nederzetting » van de « Lustige Heikleuters » volledig stil.

Prutske had over zijn potje kikvorsen een papier met gaatjes gespannen. Toevallig keek hij in de richting van zijn vangst O wee... Geen enkele puit viel meer te bespeuren ! Zij hadden het papier vernield en de plaat gepoetst. Grote ontgoocheling bij Prutske !

Plots hief plagerige Jan zijn stentor stem aan :

— Waar is Loesje, waar is toch dat snoesje ?

— Noem jij zo'n vies, groen, glibberig ding een snoesje, onderbrak zijn broer hem, hoe noem je Bob's zusje dan ?

— Schei uit, jullie, beledig mijn zuster niet. Kan zij het helpen, dat ze scheel ziet, sproeten, een wipneus en zeilende oren heeft ?... verdedigde Bob zijn zuster.

Hij sprong op Gerrit toe. Aanstonds werd het een heerlijk gevecht, een vriendschapsmatch, die natuurlijk door de omstaanders druk aangemoedigd werd. Zij rolden er bolden over de heide, strengelden zich in elkaar, het stof vloog bij wolken de lucht in...

Plots geroep en gehuil van de toeschouwers. Te laat ! In hun vechtlust hadden Bob en Gerrit de gevangenispotjes niet opgemerkt. Met een zwaai vlogen de bokaaltjes in 't rond, versukkelden tussen het vechtende duo en... verloren natuurlijk deksel en inhoud. Te laat werden de vechtersbazen de ramp gewaar. Toen zij elkander loslieten, droop uit Bob's haren een stekelbaars en zat op zijn schouders een hagedis. Gerrit kreeg een raar gevoel, werd zenuwachtig, liep in het rond, maakte de gekste sprongen, tot grote verbazing van de anderen, speelde opeens zijn broek uit, en, wat kwam er te voorschijn ? Drie salamanders zaten, als een roosje op zijn hemdslip !

Tableau vivant ! Commentaar overbodig !

Doch bij dit alles was de vrucht van drie uur noeste arbeid naar de maan. Alle diertjes waren ontsnapt of bliezen de laatste adem uit.

Heel het kamp stond in rep en roer Wat kwam het ongeluk nog groter maken ? Grote, dikke onweerswolken pakten zich boven hun hoofden samen. Een heldere bliksemflits doorkliefde de lucht, gevolgd door een ratelende donderslag. Het regende plots pijpenstelen.

In één twee drie werd heel het kamp opgebroken, het gerief verzameld en in een flinke ganzenmars togen zij over een smal heiweg eltje huiswaarts.

Het plasregende, het werd een echte zondvloed. Over de heide kwam een voorhistorisch gedrocht aangerend. Het scheen wel een deken op tien benen : Het waren de « Lustige Heikleuters » die van Safari terugkeerden, met lege potten, doch met een plezier en levenslust als nooit tevoren !

RIKKETIK 23890 uit **Antwerpen.**

Gevolg van Wild-West-verhalen, gezien door BLAUWE TOEKAN uit Breedene.

Daarna komt **DE RODE PIMPERNEL** uit **Amsterdam**, aan de beurt. die bewijst dat ook hij in de lente uit zijn doppen heeft gekeken ! Eervolle vermelding voor zijn werk.

MEI

De meidoorn bloeit. De witte bloempjes in dichte trossen spreiden hun geuren, zoet als wierook, over de vlakke velden, waar de groene sprietjes van de rogge hun kopjes voorzichtig uit de vochtige aarde steken, nog niet gewend aan dat vele licht en de wondere warmte van de voorjaarszon. De madeliefjes rekken hun halzen en noden tot plukken : « vlecht een krans van ons, pluk ons toch, pluk ons ! » Onder de heg bloeien drie kleurige viooltjes, verscholen tussen het hoge gras, nederig

Nageknolde dikhuid door STROPKE uit Gent.

en klein maar even blij als hun grote makkers om de lente in het nieuwe jaar. Langs de waterkant spiegelen de katjes zich in het heldere water en de zon, de vergulde voorjaarszon streelt maar steeds met haar warme stralen bloem en blad, bomen en struiken. De lente, die ieder jaar hetzelfde, maar ieder jaar toch nieuw blijft. Het groen van het jonge gras, het groen van het nog in bloei staande graan, en het bos met al zijn groen aan alle takken en twijgen het is altijd even mooi En dan... de lente heeft ook haar Meimaand !

DE RODE PIMPERNEL uit A'dam.

NACHTRUITER 29.560 uit **Brugge** herdenkt piëteitvol zijn gestorven vriendje Patrick.

DE DOOD VAN EEN VRIEND

12 September 1944. Het was een mooie herfstdag en ik was aan het lezen Plots komt moeder lijkbleek de kamer binnen en zegt :

— Willy, Patrick is aan het sterven !... Hij werd gekwetst door een schrapnel !..

Ook ik werd bleek en het was alsof ik in een draaikolk viel, tot moeder me op haar schoot liet uitwenen.

De volgende dag gingen we zijn ouders opzoeken, en daar zag ik mijn vriend. Hij ijlde. Hij herkende mij niet meer wat ik hem ook zei.

Wat later scheen hij te vechten met een onzichtbare vijand en de goede verpleeg-

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1: Chinees. — 2: Barst. — 3: Knolvruchten. — 4: Tor. — 5: Turks paleis. — 6: Waterplant. — 7: Lengtemaat.

VERTIKAAL

1: Muzieknoot. — 2: Nattig koud. — 3: Melkdier. — 4: Rozijnensoort. — 5: Vulkanische stof. — 6: Russische munt. — 7: Wild zwijn. — 8: Kip.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1: Ita. — 2: Opeen, Snirs. — 3: Pulverisator. — 4: Kameriers. — 5: Mocassin. — 6: Nt.

Vertikaal. — 1: Op. — 2: Spul. — 3: El. — 4: Lev. — 5: Nek. — 6: Ram. — 7: Simon. — 8: Insect. — 9: Tiara. — 10: Artist. — 11: Soes. — 12: Rri. — 13: Sn.

ster moest hem vasthouden, want de wonde in zijn zij zou nog verder kunnen openscheuren Dan werd hij weer kalmer en moeder ging tante Simone troosten. Plots begon hij de oorlog en de Duitsers te verwensen, te roepen alsof hij razend werd en moeder kwam in haast toegelopen, juist op tijd om me op te vangen want ik was bewusteloos.

16 September 1944, omstreeks 13 uur stierf hij. Ik ben verder drie weken ziek geweest.

Patrick, een vriend zoals gij, zal ik nooit meer vinden !

NACHTRUITER 29560 uit Brugge

Een eervolle vermelding verdient het werk van **PEDRO DE VARGAS 28.423** uit Deurne, het knolletje en de raadsels van **TEXAS BILL** uit **O. L. Vrouw Waver**, het kleine, maar fijne knolletje van **DON JUAN II 30.362** uit **Kruibeke** het navertelde knolletje van **RED RYDER 29.521** uit **Zaventem**, de grapknollen van **BUCK DANNY** uit **Oudenaken**, de raadsels van **BILL MORE 29 903** uit **Oud-Bevere**, de zeer vrolijke, maar te lange opstelknol van **WITTE WOLF** uit **Merksem** en het werk van **TARZAN 27.294** uit **Erps-Kwerps.**

Jammer genoeg verschijnen er ook weer pikweg-knollen **TARZAN** nagelt het teken-knolletje van **PINOKKIO** uit **Bierbeek** (« Robbedoes Nr 515) nog aan de schandpaal, **WITTE WOLF** uit **Merksem**, **AGENT XZ 13**, en **WITTE VEDER 29.987** uit **Dilsen** bewijzen met klem van redenen dat de knol van **GEMASKERDE WREKER** uit **Zaventem** in Nr. 525 een vertaal-pikwegknol is. **GEMASKERDE WREKER** mag een knap vertaler zijn, had hij toch even zijn bron aangegeven ! Ik bedank al deze rakkers voor hun waakzaamheid, die het peil van onze geliefde knollentuin ten goede komt. Adressen van rakkers mogen we echter niet doorgeven, Agent !

In het dichterknollenperk van **RI-RANK** uit **O. L.Vrouw Waver** een « Herinnering », een levendig versje, ofschoon niet feilloos, en ontsierd door komisch werkende overdrijvingen als : « hoe we dan stilaan ontgroeiden de blijde kinderschoenen »... Toch leert René veel bij.

HERINNERING

aan mijn vroegere vriend Piet Goossens

Zeg Pietje ! weet je 't nog ?..
Hoe we samen vrolijk speelden,
Zo onbekommerd blij ;
Leidend, in jeugdige weelde,
Ons leven los en vrij ?

Zeg Pietje ! weet je 't nog ?...
Hoe we saâm naar school toe gingen
« Omdat we moesten gaan ! »
Doch wein'ge tijd daarna, vingen
We 't spel toch weder aan !

Ach Pietje ! weet je 't nog ?...
Hoe we dan stilaan ontgroeiden
De blijde kinderschoen,
En zoals we vroeger stoeiden
Was 't toen gedaan ! Ach toen !..

Ach Pietje, Pietje ach !..
Die mooie kinderjaren
Ze zijn voorbij 't al verging !
Maar toch zal ik steeds bewaren
Een zoete herinnering !

RI-RANK uit **O. L. Vrouw-Lombeek.**

WATERRAT uit **Battel** knolde een Maria-vers dat vooral laat zien hoe vlot hij rijmen kan ! Neem het niet te gemakkelijk, Marcel ! Eervolle vermelding voor je verder prozawerk. Natuurlijk is een zelf-uitgewerkte opgave van een schoolopstel « eigen werk » ! Een eervolle vermelding verdient ook **MATROOS VAN DER KLEIN** uit **'s Gravenwezel.** Jammer genoeg stelt Gustaaf zich tevreden met de dingen enkel te laten rijmen en te vertellen, zonder te letten op een gaaf geheel ! Doe je best eens over de gehele lijn !

ONS ALLER MOEDER

Heel droevig staart een moederoog
Van blauw en diep azuur,
Ginds ver van uit de hemel hoog,
Naar 't groot onblusbaar vuur
Van haat en kwaad en nood en dood
Op aard'alom verspreid .
En mede met het mensdom lijdt
De moeder van de Heer,
Die toch ons aller moeder is,
En ons bemint zo teer.
O moeder: zie ons lijden aan
Aanhoor ons smartenbee ;
We zullen bidden en voortaan ;
Bidt gij steeds met ons mee !

WATERRAT uit **Battel**

Van onze tekenaars verdienen een eervolle vermelding : **KEMPHAANTJE 29.445** uit **AS.GARCIA MORENO 19.608** uit **Kontich** voor zijn zeer verdienstelijk « Exlibris » voor de F. T. C.-Club. Die kerels hebben weer keurig hun best gedaan ! Hulde en onverdeelde sympathie ! **KLEINE BEVER 29.480** uit **Zaventem**, die zich verbolgen toont over de vraag of zijn tekening wel « eigen werk » was ! Hij schijnt het nog niet goed te begrijpen. Juist als je een tekenknolletje natekent, is het geen « eigen werk » ! Je geeft nu toch zelf toe, dat je dat knolletje hebt nagetekend uit « Onze Voetbalfiguren » wat Snuffel wel vermoedde, maar jij vergat te vermelden ! Vandaar de vraag ! Verdere eervolle vermeldingen voor het nagetekende werk van **MICKEY MOUSE 29.748** uit **Merksem**, de knolletjes van **RODE LEEUW** uit **Halle** (in potlood), **LILIANE D.** uit **Roeszath** en **POOLSTER** uit **St. Gillis.**

Daar zie ik Sjarel pijpwalmend naderen. Laat ons de benen nemen. Tot volgende week knolplantlustigen ! Groeten : wolkeloze van Sjarel, glimmende van Piet en uitbundige van

Knollentuinmuinbaas
SNUFFEL

CLUBNIEUWS

Rakker Robert Van Durme, Reybroekstraat 113, **Evergem** (bij Gent) zou graag een plaatselijke Robbedoesclub stichten, maar hij durft er alleen niet aan beginnen. Als hij te Evergem een rakker kon vinden, die met hem wil samenwerken, zou hij vol goede moed van wal steken. Ik ben ervan overtuigd, dat er te Evergem niet één, maar verschillende van zulke rakkers wonen, die op een teken wachten om zich in een plaatselijke club te verenigen. Laat die rakkers niet uitstellen tot morgen, wat ze nog heden doen kunnen. Laat ze zich onmiddellijk met Robert in verbinding stellen en ze zullen eens zien, hoe prettig een Robbedoesclub worden kan.

De bloeiende Robbedoesclub van **Neder-Over-Heembeek** stelt zijn deuren wijd open voor alle rakkers uit de buurt. Kamperen en uitstapjes per fiets is het hoofddoel van de club. Wie er nog bij wil zijn, moet zich zonder dralen wenden tot rakker Aloïs Cooreman, Ransbeekstraat 140, Neder-Over-Heembeek.

Rakker J. Van Herk, Oude God 21, **Heist-op-den-Berg**, wordt ongeduldig. En niet ten onrechte. Want na zijn dringende oproep tot alle Heistenaars, hebben zich slechts twee leden aangeboden. Nu, twee leden is al niet zo kwaad om mee te beginnen, maar onze rakker is van mening, dat er meer moeten zijn omdat het echt plezierig zou worden. En natuurlijk heeft hij gelijk. Hallo, Heistenaars, laat van jullie niet zeggen, dat jullie slaapmutsen zijn. In dichte drommen opgestapt achter het Robbedoesvaandel !

BRIEVENBUS

Krabbelaar uit Deinze. — Met die schuilnaam is het in orde, hoor. Maar waarom wil je absoluut incognito blijven ? Het is toch een eer en een bewijs van talent, als je werkjes opgenomen worden. Wat er ook van zij, in dit geval heb je het recht, zelf te beslissen. En veel succes in hogere sferen !

J .K., Waterschei. — Je lidnummer is 9092 en je schuilnaam Victoria. Het heeft me toch wel even teleurgesteld, dat je zelf niet meer wist. Ben je misschien je lidkaart kwijt ? Een Robbedoesrakkeresje zonder lidkaart is als een soldaat zonder geweer.

J. S., Mechelen. — Je kan een nieuwe lidkaart krijgen, als je ons alle gegevens opnieuw opgeeft en 2,50 fr. in postzegels in je brief stopt. Wat ik hierboven van een rakkeresje zeg, geldt ook van de rakkers. Wie het schoentje past, trekke het aan. Maar we blijven toch goeie vrienden, hé ?

GEHEIME BOODSCHAP

P346K +98X4R N—X63S4X N6947K+3J6 4354N23JK 3SH3JH4M N346K+ 3J6Z456H3 J+9N6H3J +4X6 +9XRH 3J3SM N9M423JK 83J7469N 79R6S 5420KX 35H483KN34 6Z—14X269N74N92 SH9K4N Z456H 3J+9N692S 3KZ— 14X269N74N M—4S6296 4N6K4KX4 N92S3K92H 9R4N14R2— R4NH4879 NZ—0M 3JN2404N4XNH42 Z3JN—NZ4P 3463SN03N4 XNS34X2 73KX4R54+ —R74NM9X R79N92 X4XN7423N K4RK9N 619NZ3JN54Z 3CH6Z—Z346H3J4R +4RK423JK 74F635036.

De
Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik.
Scenario van P. DURBIN

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

HANKINS WIL DE DUIKBOOT VERNIETIGEN. ERIK EN LARSEN, DIE IN HET RUIM OPGESLOTEN ZIJN, SLAGEN ER ECHTER IN TE ONTSNAPPEN.

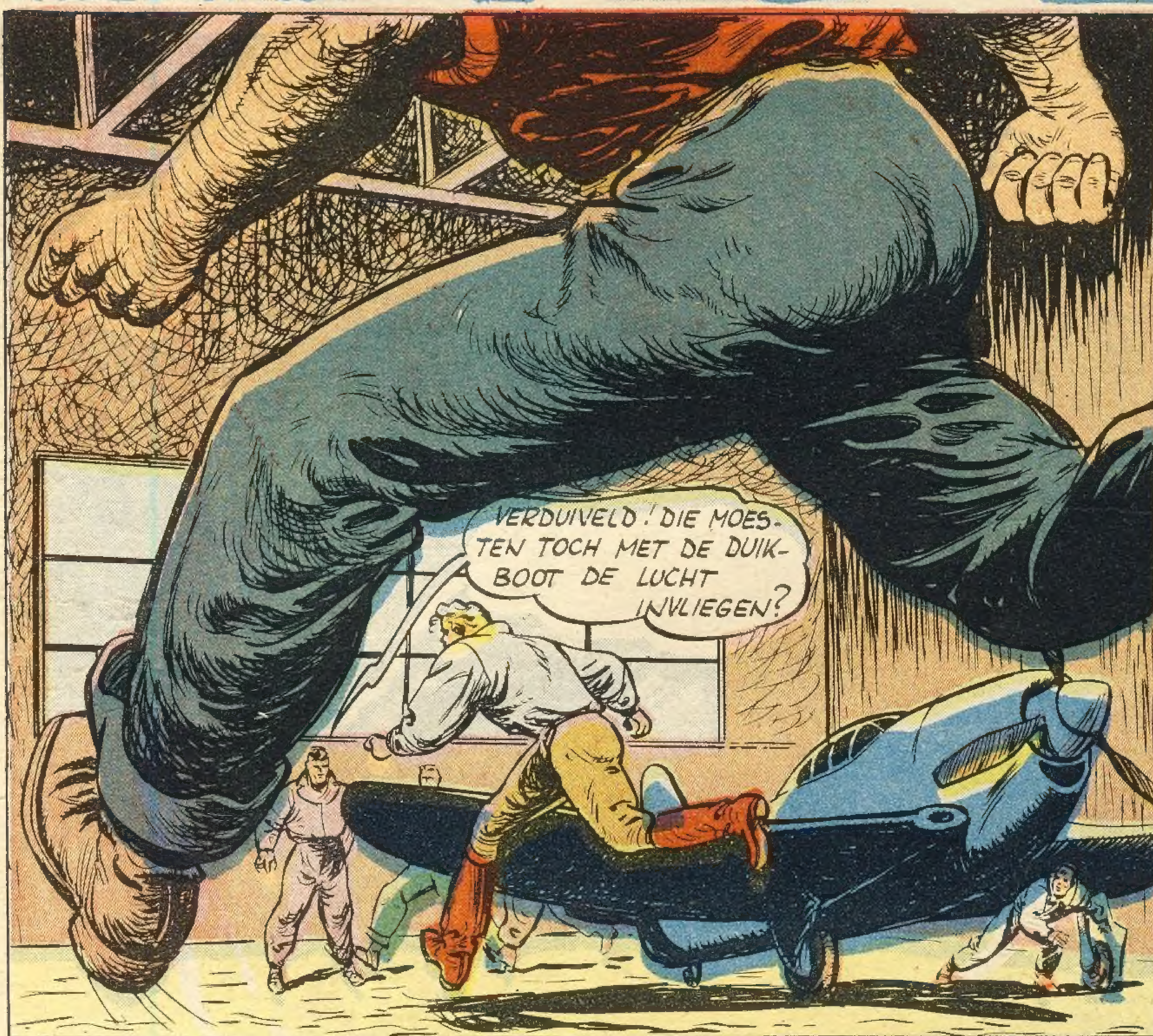
Onverwachte ontmoeting

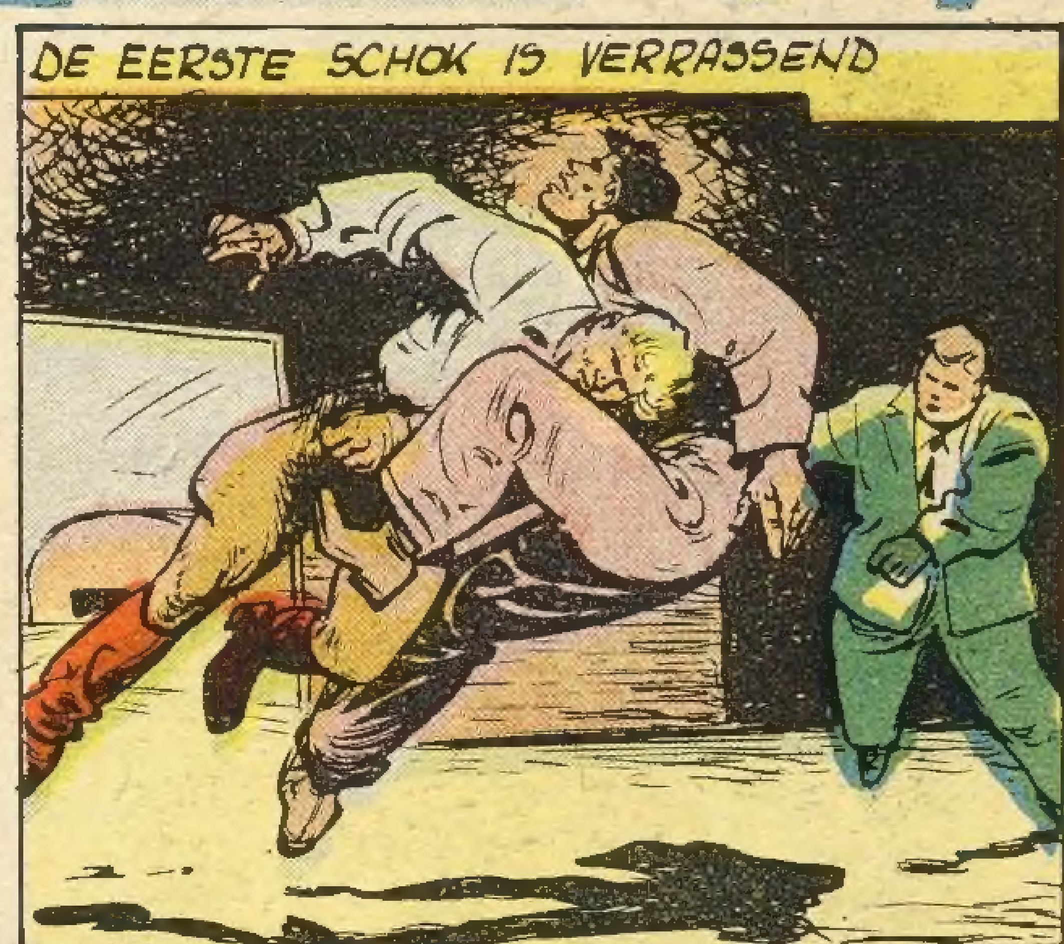

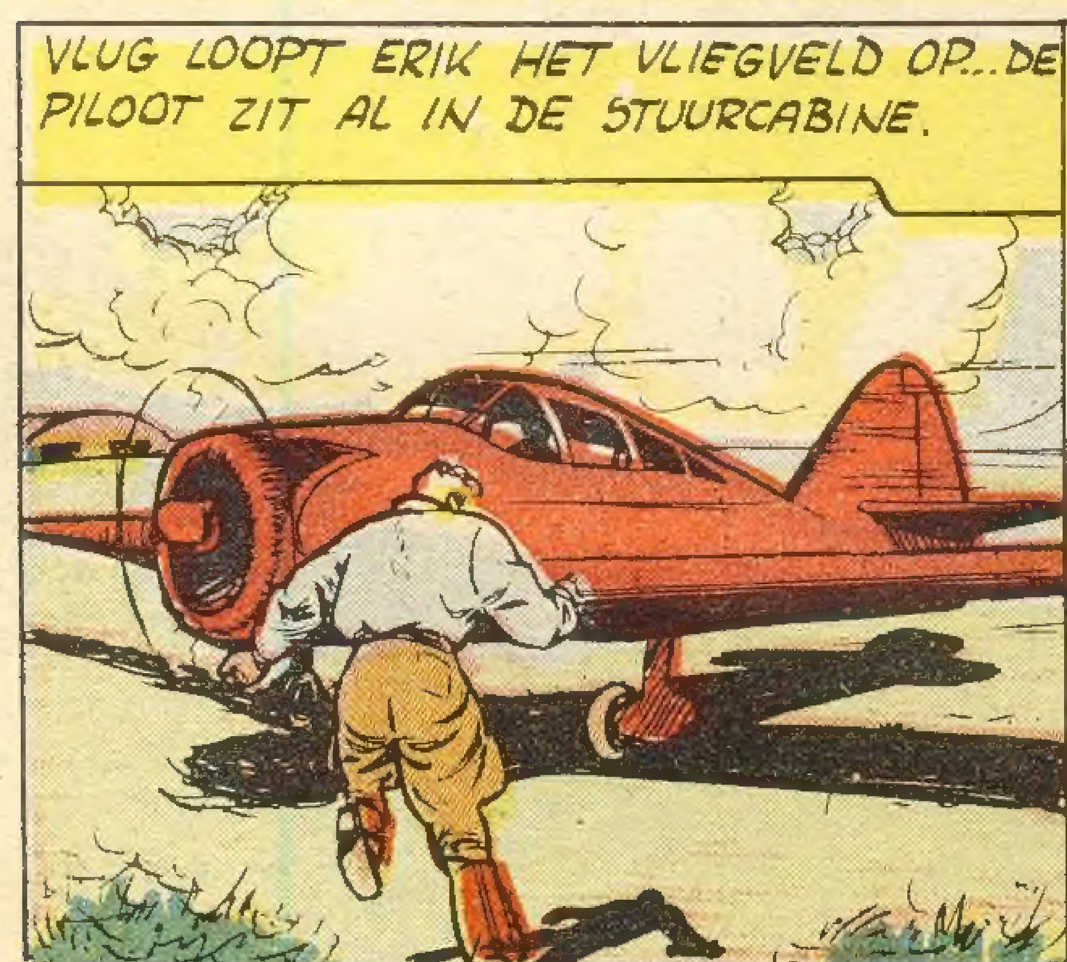

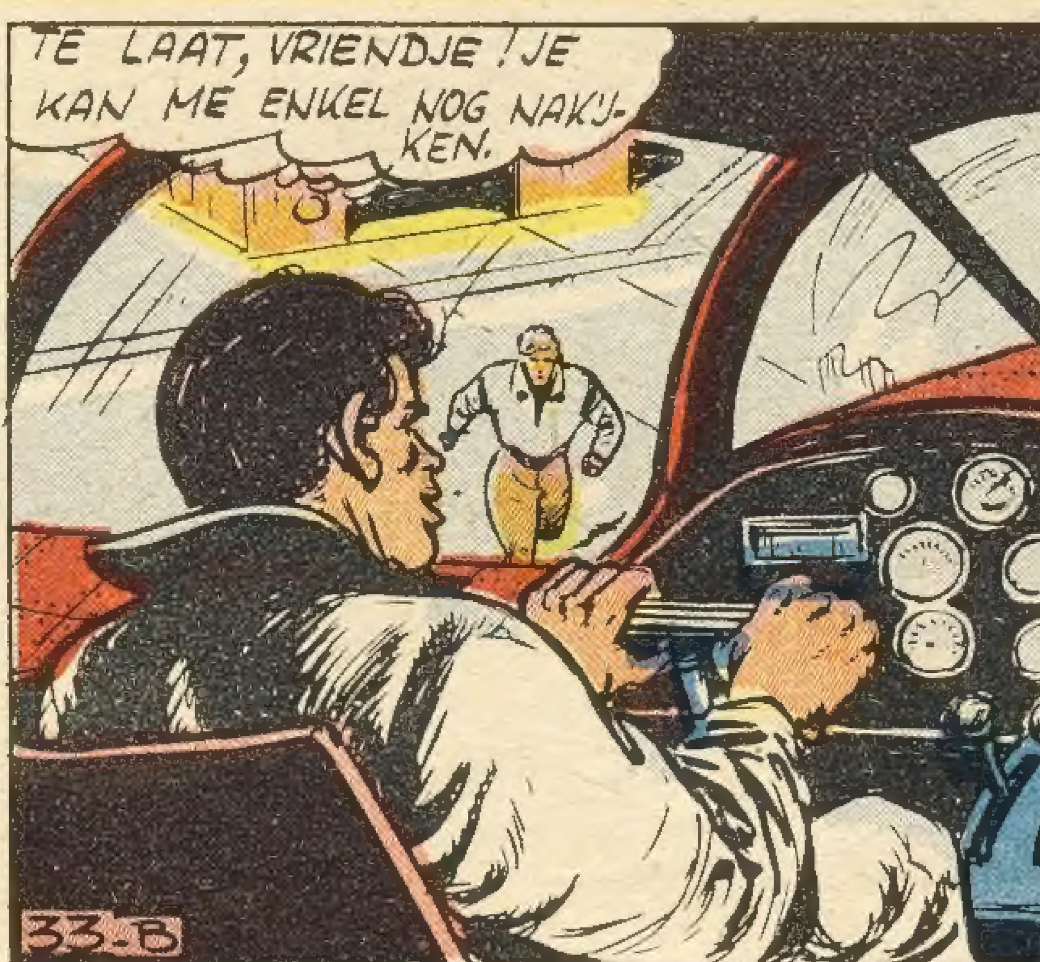

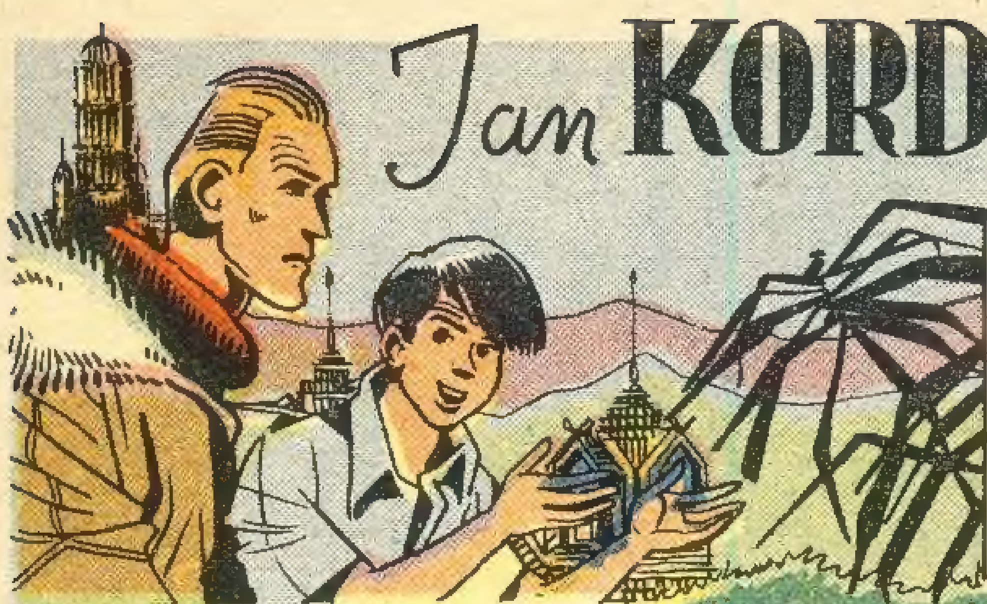

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

IN EEN KOOI, ONDER DE BEWAKING VAN EEN TIJGER, WORDEN KORDAAT EN PROFESSOR BOLS, DOOR DE SCHURKEN MEEGEVOERD.

HIER ZIJN WE AAN DE TEMPEL ! LAAT DE GEVANGENEN UIT DE KOOI EN ZET HEN AAN HET WERK !

HA ! ALS DE TIJGER HEN TOCH MAAR VERSCHEURD HAD, DAN ZOU IK ALFRED NIETS HOEVEN TE GEVEN OM HEM VAN KANT TE MAKEN !

EEN TEMPEL ?

TOE ! KOM NU MAAR UIT DIE KOOI ! OF BLIJF JE ZO GRAAG BIJ DIE GROTE KAT ?

KRIJGT DAT BEEST DAN NOOIT HONGER ?!

DE "BOEN-HAM"-TEMPEL !!! DAAR BEN IK SPECIAAL VOOR NAAR HIER GEKOMEN EN VAN HIERUIT HEBBEN DIE TWEE ME GEVOLGD.

IK BEGIN HET TE BEGRIJPEN !

JE BENT ER EEN BEETJE LAAT MEE !

LUISTER EENS EVEN !.. ACHTER DEZE MUREN IS ER EEN GOUDSMELTERIJ ! JE ZULT ER WERKEN ONDER HET TOEZICHT VAN PICCO EN VAN MIJ.. EN OPGEPAST : ER VALT TE WERKEN OF---

GEVANGEN "VAT-FENH-LING". ZIJ SMELTEN DE GOUDEN KUNSTSTUKKEN TOT STAVEN !

DE SCHURKEN ! ZO'N MOOI RAS ALDUS KETENEN... EN ZOVEEL MEESTERWERKEN LATEN VERNIETIGEN ! HOE IS HET MOGELIJK ?!

GENOEG, OUWE HEER ! ZIE JE DAT GAT ACHTER JE ? HET IS DE "DUIVELSPUT". WIE ER IN GAAT KOMT ER NOOIT MEER UIT ! BEGREPEN ?!

de BAARD en de KALE

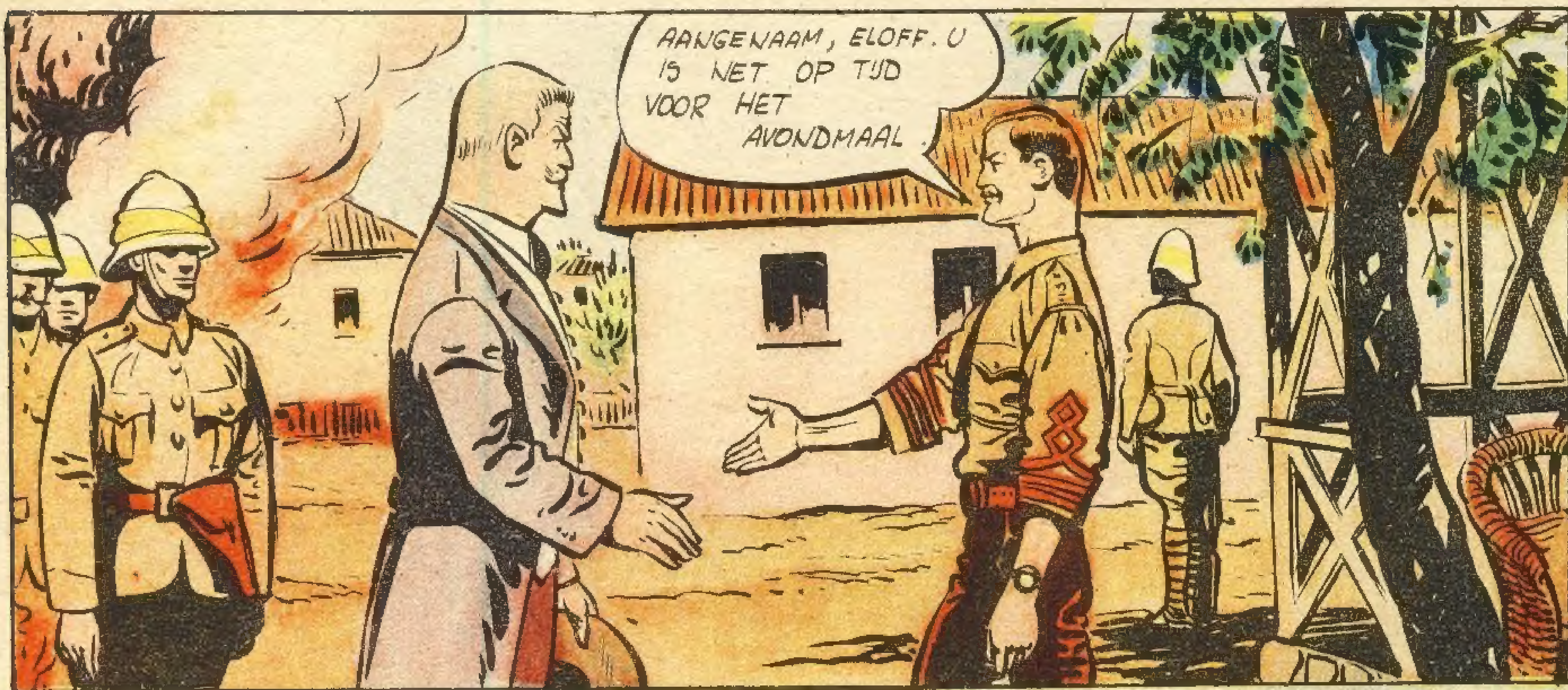
BADEN-POWELL

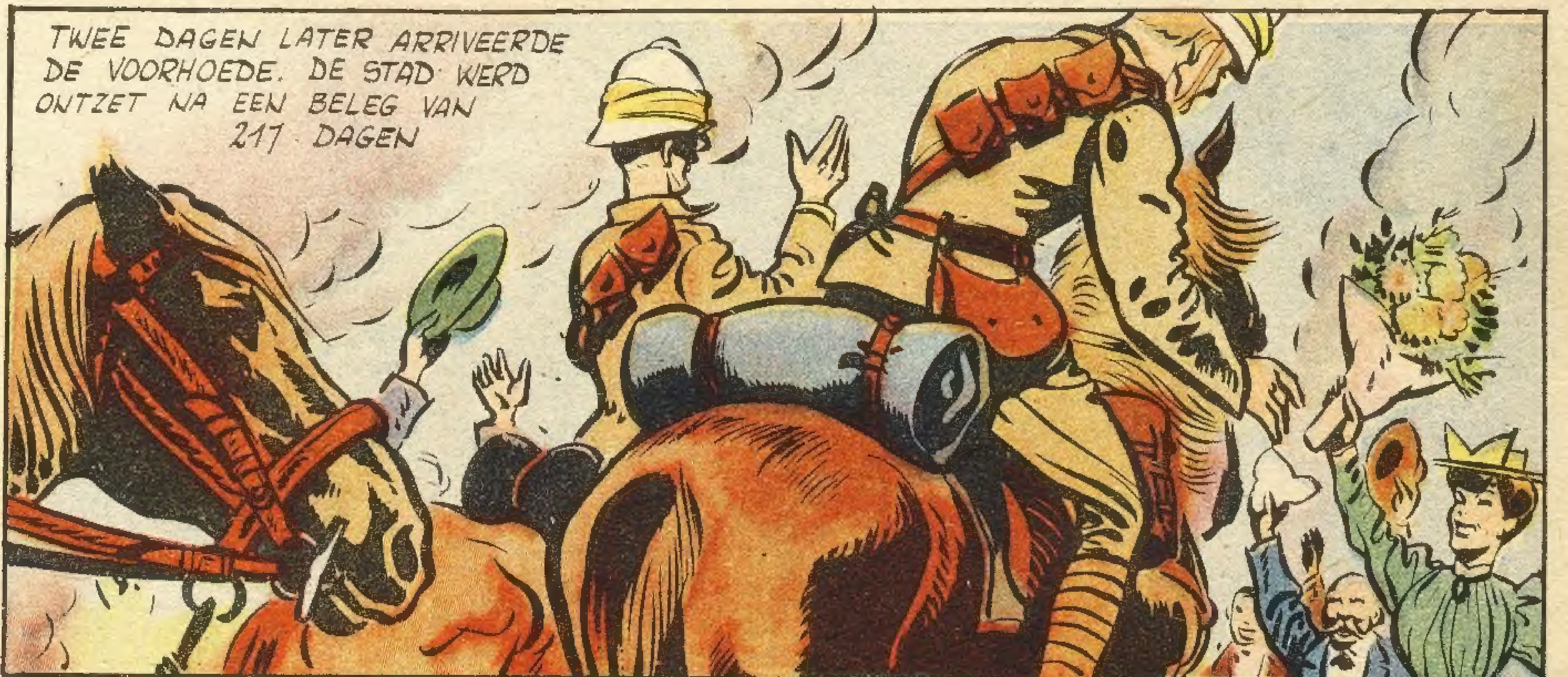

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.